

**ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ
ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «АЗОВО-
ЧОРНОМОРСЬКА АДМІНІСТРАТИВНА КОМПАНІЯ»
за 1 квартал 2024 року.**

ЗМІСТ

№	Найменування розділу
1.	Основи підготовки, затвердження і подання фінансової звітності.....
1.1.	Мета та концептуальна основа фінансової звітності(стандарти, що використовувалися для підготовки та подання фінансової звітності).....
1.2.	Достовірне подання та заява про відповідність МСФЗ.....
1.3.	Загальні відомості про ТОВ «Азово-Чорноморська адміністративна компанія».....
1.4.	Опис діяльності (мета, предмет, види) та операційного середовища (умови здійснення діяльності, ліцензування, державне регулювання).....
1.5.	Заява про безперервність діяльності.....
1.6.	Ідентифікація фінансової звітності (загального чи спеціального призначення, окрема, індивідуальна, консолідована).....
1.7.	Функціональна валюта та валюта звітності.....
1.8.	Методи подання інформації у фінансових звітах.....
1.9.	Згортання фінансових активів та зобов'язань.....
1.10.	Рішення про затвердження фінансової звітності до випуску.....
1.11.	Звітний період фінансової звітності.....
1.11.	Суттєві статті фінансової

2.	звітності.....
1.1	Основи оцінок, що застосовані у фінансовій
3.	звітності.....
1.1	Заява про
4.	відповідальність.....
2.	Суттєві положення облікової
	політики.....
2.1.	Основа формування облікових
	політик.....
2.2.	Політика
	звітування.....
2.3.	Критерії визнання елементів фінансової
	звітності.....
2.4.	Облікові політики щодо основних елементів фінансової
	звітності.....
3.	Істотні облікові судження, оцінні значення та
	припущення.....
3.1.	Облікові політики, розроблені за відсутності прямих норм
	МСФЗ.....
3.2.	Оцінки, судження та
	припущення.....
3.3.	Загальні судження щодо справедливої вартості активів та
	зобов'язань.....
3.4.	Оцінки фінансових
	інструментів.....
3.5.	Зменшення корисності нефінансових
	активів.....
3.6.	Резерви очікуваних кредитних
	збитків.....
3.7.	Оренда та її
	ідентифікація.....
4.	Нові та переглянуті стандарти та
	інтерпретації.....
5.	Рекласифікації у фінансовій звітності та виправлення
	помилوک.....
6.	Розкриття інформації, що підтверджує статті, подані у фінансовій
	звітності.....
6.1.	Виручка від
	реалізації.....

	
6.2.	Витрати.....
6.3.	Результати операційної діяльності..... .
6.4.	Результати фінансової та інвестиційної діяльності.....
6.5.	Податки на прибуток.....
6.6.	Нематеріальні активи.....
6.7.	Основні засоби.....
6.8.	Активи в стадії створення.....
6.9.	Витрати та позики.....
6.1 0.	Активи в формі прав користування (права оренди).....
6.1 1.	Інвестиційна нерухомість.....
6.1 2.	Довгострокова дебіторська заборгованість.....
6.1 3.	Фінансові активи.....
6.1 4.	Грошові кошти та їх еквіваленти.....
6.1 5.	Контрактні активи.....
6.1 6.	Власний капітал
6.1 7.	Забезпечення довгострокові і поточні.....

6.1 8.	Довгострокові зобов'язання.....
6.1 9.	Поточні зобов'язання.....
6.2 0.	Контрактні зобов'язання.....
6.2 1.	Звіт про рух грошових коштів..... ..
6.2 2.	Аналіз статей фінансового звіту на знецінення.....
6.2 3.	Припинена діяльність.....
7.	Розкриття іншої інформації.....
7.1.	Прибуток на акцію.....
7.2.	Інформація за сегментами.....
7.3.	Активи в заставі.....
7.4.	Операції з пов'язаними сторонами.....
7.5.	Виплати персоналу.....
7.6.	Розкриття справедливої вартості.....
7.7.	Управління ризиками.....
7.8.	Управління капіталом.....
7.9.	Оцінка ефективності керівництва в управлінні економічними ресурсами.....

7.1 0.	Умовні активи і зобов'язання.....
7.1 1.	Невизнані контрактні зобов'язання.....
7.1 2.	Вплив інфляції на монетарні статті.....
7.1 3.	Події після звітної дати.....

Прийняті скорочення:

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «АЗОВО-ЧОРНОМОРСЬКА АДМІНІСТРАТИВНА КОМПАНІЯ» - Компанія;
Національна Комісія з цінних паперів та фондового ринку – НКЦПФР;
Міжнародні стандарти фінансової звітності – МСФЗ;
Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку – МСБО;
Рада з Міжнародних стандартів Бухгалтерського обліку – РМСБО;
Податковий Кодекс України – ПКУ;
Баланс (Звіт про фінансовий стан) – Ф.№1;
Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) – Ф.№2;
Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) – Ф.№3;
Звіт про власний капітал – Ф.№4.

1. Основні підготовки, затвердження і подання фінансової звітності

1.1. Мета та концептуальна основа фінансової звітності (стандарти, що використовувалися для підготовки та подання фінансової звітності)

Мета фінансової звітності загального призначення – надавати фінансову інформацію про суб'єкта господарювання, що звітує, яка є корисною для нинішніх та потенційних інвесторів, позикодавців та інших кредиторів у прийнятті рішень про надання ресурсів цьому суб'єктові господарювання.

Фінансова звітність загального призначення надає інформацію про фінансовий стан суб'єкта господарювання, що звітує, а саме інформацію про економічні ресурси суб'єкта господарювання та вимоги до суб'єкта господарювання, що звітує. Фінансова звітність також надає інформацію про наслідки операцій та інших подій, що змінюють економічні ресурси суб'єкта господарювання, що звітує, та вимоги до нього. Фінансова звітність також демонструє результати того, як управлінський персонал Компанії розпоряджається ввіреними йому ресурсами.

Для досягнення цієї мети фінансова звітність надає таку інформацію про суб'єкт господарювання:

- 1) активи;
- 2) зобов'язання
- 3) власний капітал;
- 4) дохід та витрати, у тому числі прибутки та збитки;

5) внески та виплати власникам, які діють згідно з їхніми повноваженнями власників;

6) грошові потоки.

Концептуальною основою даної фінансової звітності є бухгалтерські політики та принципи, що базуються на вимогах Міжнародних стандартів фінансового обліку та звітності (далі МСБО, МСФЗ) та Тлумаченнях (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2024 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

При формуванні фінансової звітності управлінський персонал керувався також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації та ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічають вимогам МСФЗ.

Дана фінансова звітність включає:

- 1) Форма №1 – баланс (Звіт про фінансовий стан) станом на 31.03.2024 р;
 - 2) Форма №2 – звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) станом на 31.03.2024 р ;
 - 3) Форма №3 – звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) станом на 31.03.2024 р;
 - 4) Форма №4 – звіт про власний капітал станом на 31.03.2024 р;
 - 5) Форма №4 – звіт про власний капітал станом на 31.03.2023 р;
 - 6) Примітки до фінансової звітності, складені відповідно до вимог МСФЗ.
- Примітки є невід’ємною частиною звітності і відповідають фінансовому стану та діяльності Компанії.

1.2. Достовірне подання та заяви про відповідальність МСФЗ

Фінансова звітність достовірно подає фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки суб’єкта господарювання. Достовірне подання вимагає правдивого подання впливу операції, інших подій та умов відповідно до визначень та критеріїв визначення для активів, зобов’язань, доходу та витрат, наведених у Концептуальній основі.

Концептуальною основою фінансової звітності Компанії за період, що закінчився 31 березня 2023 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2020 року, що викладені українською мовою та офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Компанією фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2020 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Компанія керувалася також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації

і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протиричають вимогам МСФЗ.

Для забезпечення єдиних принципів, методів та підходів при відображенні поточних операцій в обліку та при складанні фінансової звітності на підприємстві існує Наказ № 1 від 07.07.2016 «Про облікову політику», який є чинним у першому кварталі 2024 році.

Компанія складає фінансову звітність (крім звіту про рух грошових коштів) на підставі принципу нарахування.

Фінансова звітність Компанії складається виходячи з принципу обачності, що дозволяє підтримати нейтральність представлених даних. Обачність визначається як прояв обережності при винесенні суджень в умовах невизначеності.

Правдиве уявлення даних у фінансовій звітності трактується як подання суті операції, а не тільки їх юридичної форми.

Компанія подає окремо кожній суттєвий клас подібних статей. Компанія подає окремо статі відмінного характеру.

Операції діяльності Компанії об'єднані у класи за їх характером та функцією. Об'єднані дані сформували рядки у фінансовій звітності.

Компанія не згортала активи та зобов'язання та доходи у фінансовій звітності.

1.3. Загальні відомості про Компанію з управління активами.

Повна та скорочена назва: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «АЗОВО-ЧОРНОМОРСЬКА АДМІНІСТРАТИВНА КОМПАНІЯ», ТОВ «АЗОВО-ЧОРНОМОРСЬКА АДМІНІСТРАТИВНА КОМПАНІЯ»

Код за ЄДРПОУ: 40578993

Місцезнаходження: вул. Сумська, буд. 96, м. Харків, 61002, Україна.

Організаційно-правова форма: товариство з обмеженою відповідальністю

Країна реєстрації: Україна

Основний вид діяльності: надання послуг з управління активами інституційних інвесторів.

Професійна діяльність на фондовому ринку - діяльність з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами) здійснюється на підставі рішення НКЦПФР №155 від 09.03.2017 р.

Компанія зареєстрована у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань 17.06.2016 р., номер запису: 1 480 102 0000 069905.

1.4. Опис діяльності (мета, предмет, види) та операційного середовища (умови здійснення діяльності, ліцензування, державне регулювання)

Компанія є професійним учасником ринку цінних паперів. Управління активами – основний напрямок діяльності Компанії. Компанія пропонує клієнтам взаємовигідне співробітництво у сфері управління активами

інвестування коштів у інвестиційні фонди, що знаходяться під управлінням Компанії.

У звітному періоді Товариство здійснювало управління активами:

- АТ «ЗНВКІФ «Чумацький шлях» (код за ЄДРПОУ 41061159);
- АТ «ЗНВКІФ «Будівельник» (код за ЄДРПОУ 41061232);
- АТ «ЗНВКІФ «Інтенсивник» (код за ЄДРПОУ 43263434);
- АТ «ЗНВКІФ «Туманний альбїон» (код за ЄДРПОУ 43336895);
- АТ «ЗНВКІФ «ОЛІМП» (код ЄДРПОУ 43407174);
- АТ «ЗНВКІФ «ТАНАЇС» (код ЄДРПОУ 43644822);
- АТ «ЗНВКІФ «Експерт девелопмент» (код за ЄДРПОУ 43744509);
- АТ «ЗНВКІФ «Локомотив» (код за ЄДРПОУ 43745634);
- АТ «ЗНВКІФ «АРГО» (код за ЄДРПОУ 44399201);
- АТ «ЗНВКІФ «Корусант» (код за ЄДРПОУ 44291153)
- АТ «ЗНВКІФ «Ориана» (код за ЄДРПОУ 44230400)
- АТ «ЗНВКІФ «Глория» (код за ЄДРПОУ 44288004)
- АТ «ЗНВКІФ «Пальміра» (код за ЄДРПОУ 44451837)
- АТ «ЗНВКІФ «Деметра» (код за ЄДРПОУ 44550924)
- АТ «ЗНВКІФ «Селена» (код за ЄДРПОУ 44406999)
- АТ «ЗНВКІФ «Артемїда» (код за ЄДРПОУ 44628686)
- АТ «ЗНВКІФ «Кронос» (код за ЄДРПОУ 44653555)
- ЗНВПІФ «Будівельник» (код за ЄДРІСІ 23300549);
- ЗНВПІФ «Житлобуд» (код за ЄДРІСІ 23300657);
- ЗНВПІФ «Поларіс» (код за ЄДРІСІ 23300913);
- ЗНВПІФ «Соларіс» (код за ЄДРІСІ 23300912).
- ЗНВПІФ «Геркулес» (код за ЄДРІСІ 23301127).
- ЗНВПІФ «Конкорд» (код за ЄДРІСІ 23301128).
- ЗНВПІФ «Мрія» (код за ЄДРІСІ 23301126).

Чисельність працівників станом на 31 березня 2024 р - 11, на 31 березня 2023 р – 15

1.5. Заява про безперервність діяльності

Компанія складає свою фінансову звітність на підставі припущення про безперервність діяльності. Компанія не має намірів ліквідувати суб'єкт господарювання чи припинити діяльність. Під час оцінювання управлінський персонал не виявив невизначеностей щодо подій чи умов, які можуть спричинити значний сумнів щодо здатності підприємства продовжувати діяльність на безперервній основі.

Оцінюючи доречність припущення про безперервність, управлінський персонал брав до уваги всю наявну інформацію щодо майбутнього – на 12 місяців з початку звітного періоду, але не обмежуючись цим періодом. Компанія послідовно отримувала прибуток від своєї діяльності та має доступ до фінансових ресурсів, немає простроченої дебіторської та кредиторської заборгованості, тому підприємство має достатню впевненість у тому, що його діяльність буде продовжуватися на безперервній основі.

Управлінський персонал Компанії вважає, що припущення про подальше безперервне функціонування, є доречним.

У зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні було постановлено: У зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України "Про правовий режим воєнного стану" в Україні введено воєний стан, термін якого є дійсним на момент складання звіту.

В Компанії наявні достатні кошти для покриття короткострокових потреб. Компанія не має потреби домовлятися з кредиторами про реструктуризацію зобов'язань та зменшувати її операційні потреби. Компанії не потрібно звертатись за фінансовою підтримкою до її учасників для забезпечення нормальної діяльності.

Компанія регулярно здійснює аналіз економічної ситуації в країні. Управлінський персонал вважає, що суттєвої невизначеності щодо можливості Компанії продовжувати свою діяльність на період, як мінімум 12 місяців з дати подання цієї фінансової звітності, не існує. Станом на дату звітності управлінський персонал не має намірів припиняти чи суттєво згортати господарську діяльність.

Станом на 31 березня 2024 року управлінському персоналу не відомо про суттєві невизначеності, пов'язані з подіями чи умовами, які можуть вплинути на безперервність діяльності.

1.6. Ідентифікація фінансової звітності (загальної чи спеціальної призначення, окрема, індивідуальна, консолідована)

Фінансова звітність Компанії є фінансовою звітністю загальної призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та її грошових потоків для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

1.7. Функціональна валюта та валюта звітності

Для оцінки статей, включених до фінансової звітності Компанії, було використано валюту первинного економічного середовища, в якому працює Компанія, - українська гривня.

Всі значення наведені з округленням до найближчої тисячі, якщо не зазначено інше.

Операції в іноземній валюті протягом першого кварталу 2024 року підприємство не здійснювало, тому вплив валютних курсів на фінансову звітність не оцінюються.

1.8. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно НП(С)БО №1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацію, оснований на методі «функції витрат» або «собівартості реалізації», згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функції як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків та наведена в п.62 цих Приміток.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні находжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Компанії.

1.9. Згорання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Компанія має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

1.10. Рішення про затвердження фінансової звітності до випуску

Фінансова звітність Компанія затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Компанії з управління активами 25 квітня 2024 року. Ні учасники Компанії, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

1.11. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається період з 01 січня по 31 березня 2024 року.

1.12. Суттєві статті фінансової звітності.

Суттєвими статтями фінансової звітності, складеної станом на 31 березня 2024 року, є статті, вартість яких перевищує 100 тис.грн.

1.13. Основи оцінок, що застосовані у фінансовій звітності.

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості, за винятком оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ № 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ № 13 «Оцінка справедливої вартості».

Оцінка справедливої вартості здійснюється з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ № 13 «Оцінки за

справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б отримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Зокрема, використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дискованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачена справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

1.14. Заява про відповідальність.

Управлінський персонал Компанії з управління активами несе відповідальність за підготовку фінансової звітності підприємства, яка достовірно подає фінансовий стан Компанії станом на 31 березня 2024 року, а також результат його діяльності за період, що закінчився 31 березня 2024 року, рух грошових коштів та зміни в капіталі за відповідний період, у відповідності до Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку та звітності. Склад цієї інформації визначається професійним судженням управління персоналу Компанії з управління активами.

2.Суттєві положення облікової політики.

2.1.Основа формування облікових політик.

Облікові політики – конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, засновані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка містить доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Компанії розроблена та затверджена управлінським персоналом Компанії відповідно до вимог МСБО № 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ та інтерпретацій.

Фінансова звітність Компанії підготовлена на основі історичної собівартості, за винятком оцінки за справедливою вартістю на дату застосування МСФЗ відповідно до МСФЗ № 1 «Перше застосування міжнародних стандартів фінансової звітності», оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ № 9 «Фінансові інструменти». З використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ № 13 «Оцінка справедливої вартості».

Ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності здійснюється з дотриманням принципів повного висвітлення, послідовності, безперервності, нарахування та відповідності доходів та витрат, періодичності.

Підготовка фінансової звітності відповідно до МСФЗ вимагає від управлінського персоналу припущень та розрахунків, що впливають на застосування облікової політики та наведені суми активів та зобов'язань, а також доходів та витрат. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких робляться судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань, інформація про яку недоступна з інших джерел. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у управлінського персоналу інформації про поточні події, фактичні результати можуть відрізнятися від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких є припущення та розрахунки, мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ.

Оцінки та пов'язані з ними припущення ґрунтуються на історичному досвіді та інших факторах, які вважаються обґрунтованими за даних обставин, результати яких формують основу для суджень щодо балансової вартості активів та зобов'язань, яка не є очевидною з інших джерел. Допущення та зроблені на їх основі попередні оцінки постійно аналізуються на предмет необхідності їх зміни. Зміни і оцінках визнаються в тому звітному періоді, коли ці оцінки постійно були переглянуті, і в усіх наступних періодах, викликаних зазначеними змінами. Компанія здійснює оцінку та відображення активів і зобов'язань таким чином, щоб не переносити наявні фінансові ризики, які потенційно загрожують фінансовому стану, на наступні звітні періоди.

2.2. Політика звітування.

Компанія обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

2.3. Критерії визнання елементів фінансової звітності.

Актив (згідно п.4.6. Концептуальної основи фінансової звітності) – теперішній економічний ресурс, що контролюється об'єктом господарювання внаслідок минулих подій. Економічний ресурс – право, що має потенціал створення економічних вигід. Права, що мають потенціал створення економічних вигід набувають багатьох форм, у тому числі: а) прав, що відповідають обов'язку іншої сторони (п.4.39), наприклад: (i) права на одержання грошових коштів; (ii) права на одержання товарів або послуг; (iii) права на обмін економічними ресурсами з іншою стороною на сприятливих умовах. До таких прав належить, наприклад, форвардний контракт на купівлю економічного ресурсу на умовах, що є сприятливими на даний час, або опціон на купівлю економічного. (iv) права на одержання вигоди від обов'язку іншої сторони передати економічний ресурс у разі певної майбутньої події, настання якої пов'язане з невизначеністю (п.4.37); б) права, що не відповідають обов'язку іншої сторони, наприклад: (i) права на фізичні об'єкти на зразок основних засобів або запасів. Прикладами таких прав є

право користування фізичним об'єктом або право одержувати вигоду від ліквідаційної вартості об'єкта оренди; (ii) права на використання об'єктів інтелектуальної власності.

Класифікація активів (необоротні/оборотні) та зобов'язань за строками погашення (довгострокові/поточні) здійснюється під час їх первинного визнання залежно від терміну існування, користування, володіння ними Компанією в порівнянні з їх операційним циклом. Тривалість операційного циклу складає один календарний рік. Актив визнається оборотним, якщо:

- його передбачається реалізувати або він призначений для продажу чи використання в межах звичайного операційного циклу;
- актив призначений для реалізації (торгівлі) або його передбачається реалізувати протягом дванадцяти місяців після закінчення звітного періоду;
- актив являє собою грошові кошти, за виключенням випадків наявності обмежень на його обмін або використання для погашення зобов'язань протягом дванадцяти місяців після закінчення звітного періоду.

Усі інші активи класифікуються як необоротні.

Поточна дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги визнається активом одночасно з визнанням доходу від реалізації продукції, товарів, робіт і послуг та оцінюється за справедливою вартістю компенсації на дату визнання.

Перший критерій зобов'язання – це наявність у суб'єкта господарювання обов'язку. Згідно п.4.29, п. 4.30, п. 4.37 Концептуальної основи фінансової звітності обов'язок – це дія або відповідальність. Уникнути якої суб'єкт господарювання не має практичної спроможності. Обов'язок завжди виникає перед іншою особою (чи особами). Іншою особою (чи особами) може бути особа чи інший суб'єкт господарювання, група людей чи інших суб'єктів господарювання або суспільство в цілому. Немає потреби знати, перед якою саме стороною (якими саме сторонами) має місце обов'язок. Якщо одна сторона має обов'язок передати економічний ресурс, то звідси випливає, що інша сторона (або сторони) має право одержати цей економічний ресурс. Водночас, вимога до однієї сторони визнати зобов'язання та оцінити його в певній сумі не означає, що інша сторона (або сторони) повинна визнавати актив або оцінювати його в тій самій сумі.

Для виконання цього критерію обов'язок повинен мати потенціал вимагати від суб'єкта господарювання передання економічного ресурсу іншій стороні (чи іншим сторонам). Для того, щоб цей потенціал існував, немає потреби у впевненості з приводу того — бо навіть імовірності того, що суб'єкт повинен буде передати економічний ресурс: передання може, наприклад, бути обов'язковим лише в разі настання в майбутньому певної події, пов'язаної з невизначеністю. Потрібно лише, щоб цей обов'язок уже існував і щоб — щонайменше за однієї обставини — він вимагав від суб'єкта господарювання передання економічного ресурсу.

Зобов'язання визнається короткостроковим (поточним), якщо воно відповідає одному із наступних критеріїв:

-передбачається, що зобов'язання буде погашено в ході звичайного операційного циклу;

-зобов'язання призначено, головним чином, для продажу;

-зобов'язання підлягає погашенню протягом 12 місяців після дати балансу.

Компанія не має безумовного права відкласти погашення зобов'язання принаймні протягом 12 місяців після дати балансу.

Зобов'язання, що не відповідають жодному із перерахованих критеріїв вважаються довгостроковими. Частина довгострокових зобов'язань, що підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців від останнього числа кожного календарного місяця, переводиться в поточні зобов'язання на ту ж дату. Облік довгострокових та поточних зобов'язань ведеться з поділом на торгові, фінансові та інші зобов'язання.

Для визначення дати визнання або погашення активів та зобов'язання користуються договорами, правилами випуску цінних паперів (за облігаціями, тощо) та чинним законодавством. Компанією встановлена межа суттєвості для:

-окремих об'єктів обліку активів, зобов'язань, власного капіталу - 1% валюти балансу;

-окремих видів доходів і витрат - 1% чистого прибутку (збитку).

Компанія не зараховує активи та зобов'язання, а також доходи та витрати, якщо тільки такого не вимагається відповідно до будь-якого МСФЗ. Компанія залишає незмінними представлення та класифікацію статей у фінансовій звітності від періоду до періоду. У випадку, якщо будуть відбуватися зміни у представленні або класифікації статей у фінансовій звітності, Компанія здійснить рекласифікацію порівняльних сум, за виключенням випадків, коли це не можливо, розкриє інформацію по даному випадку. Капітал - доля, що залишається в активах Компанії після вирахування всіх її зобов'язань. Дохід - приріст економічних вигод протягом звітного періоду, у формі припливу (або збільшення) активів або зменшення зобов'язань, що приводить до збільшення капіталу, не пов'язаного з вкладками власників. Витрати - зменшення економічних вигод протягом звітного періоду, що відбувається у формі відтоку активів або збільшення зобов'язань, ведучих до зменшення капіталу, не пов'язаного з його розподілом між власниками (учасниками). Доходи та витрати визнаються за методом нарахування. Визнанню у фінансовій звітності підлягають ті елементи, які:

- відповідають визначенню одного з елементів;
- відповідають критеріям визнання.

Критерії визнання:

- існує вірогідність здобуття або відтоку майбутніх економічних вигод, пов'язаних з об'єктом, що відповідає визначенню моменту;
- об'єкт має вартість або оцінку, яка може бути надійно виміряна.

Всі активи, які знаходяться у власності Компанії, є контрольованими і достовірно оціненими. Активи і зобов'язання оцінюються так, щоб створені під них резерви та вжиті заходи виключали можливість перенесення існуючих фінансових ризиків на майбутні звітні періоди.

2.4.Облікові політики щодо основних елементів фінансової звітності

2.4.1.Основні засоби та нематеріальні активи

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн., для придбаних після 23.05.2020 року вартість більше 20 000 грн.

Первісно Компанія оцінює основні засоби за собівартістю. Розглянувши доречність застосування будь-якого з виключень, передбачених МСФЗ № 1, щодо ретроспективного застосування, керівництво вирішило застосувати справедливую вартість або переоцінку як доцільну собівартість основних засобів. Компанія здійснила оцінку основних засобів за справедливою вартістю на дату переходу на МСФЗ (01 січня 2015 року) та використовує цю справедливую вартість як доцільну собівартість основних засобів на цю дату.

У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

Компанія не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу з використанням щорічної норми 30%. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

На кожну звітну дату Компанія оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Компанія зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО № 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Компанія сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності

амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

Амортизація основних засобів Компанії нараховується прямолінійним методом.

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

2.4.2.Дебіторська заборгованість за основною діяльністю

Дебіторська заборгованість - це фінансовий актив, який є контрактним правом отримувати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у Звіті про фінансовий стан тоді, коли Компанія стає стороною контрактних положень щодо цього активу.

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Дебіторська заборгованість за основною діяльністю в подальшому обліковується за справедливою вартістю з використанням дохідного методу за мінусом резервів очікуваних кредитних збитків. Цей резерв створюється у тому випадку, коли існує об'єктивне свідчення того, що Компанія не зможе отримати всю суму заборгованості відповідно до первинних умов. Суттєві фінансові труднощі дебітора, ймовірність того, що до дебітора будуть застосовані процедури банкрутства або фінансові реорганізації, а також непогашення або недотримання строків погашення дебіторської заборгованості свідчать про те, що дебіторська заборгованість за основною діяльністю є знеціненою. Сума резерву являє собою різницю між балансовою вартістю активу та поточною вартістю оціночних майбутніх грошових потоків. Балансова вартість активу зменшується за рахунок відповідного резерву, а сума збитку визнається у звіті про сукупні доходи. Якщо дебіторська заборгованість за основною діяльністю є така, що не може бути повернута, вона списується за рахунок резерву на знецінення за основною діяльністю. Повернення раніше списаних сум кредитується у звіті про сукупні доходи за рахунок загальних та адміністративних витрат.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

Дебіторська заборгованість за основною діяльністю, умови якої переглянуті, обліковується за справедливою вартістю на основі структури переглянутих грошових потоків. Поточну дебіторську заборгованість без

встановленої ставки відсотка Компанія оцінює за сумою первісного рахунку фактури, тому що вплив дисконтування є несуттєвим.

У якості практичного спрощення для резервування кредитних збитків по дебіторській заборгованості за основною діяльністю Компанія прийняла рішення використовувати матричне забезпечення (параграф Б.5.5.35 МСФЗ № 9), а саме нараховувати Резерв від очікуваних кредитних збитків у розмірі 0,001% від суми торгівельної дебіторської заборгованості станом на кінець звітного періоду.

Компанія обліковує іншу дебіторську заборгованість за справедливою вартістю на основі структури очікуваних грошових потоків.

2.4.3. Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти та їх еквіваленти включають готівкові кошти, депозити в банках, інші короткострокові високоліквідні інвестиції, первісний термін яких не перевищує трьох місяців. Суми, використання яких обмежене, виключаються зі складу грошових коштів при підготовці звіту про рух грошових коштів. Суми, обмеження щодо яких не дозволяють їх обміняти або використати для розрахунку по зобов'язаннях протягом принаймні дванадцяти місяців після звітної дати, включаються до складу інших необоротних активів. Грошові кошти та їх еквіваленти обліковуються за справедливою вартістю, яка дорівнює їхній номінальній вартості.

2.4.4. Кредиторська заборгованість за основною діяльністю та інша кредиторська заборгованість

Принцип початкового визнання та оцінки кредиторської заборгованості за основною діяльністю відповідає принципу початкового визнання та оцінки фінансових інструментів. Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за справедливою вартістю витратним методом з урахуванням контрактних умов, ймовірності погашення, очікуваних вихідних грошових потоків.

л

%

Фінансові зобов'язання без фіксованого строку погашення у подальшому обліковуються за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Кредиторська заборгованість за авансами отриманими оцінюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх балансовій вартості.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Компанія оцінює за сумою первісного рахунку фактури, тому що вплив дисконтування є несуттєвим.

2.4.5. Визнання доходів

Дохід — це збільшення активів або зменшення зобов'язань, наслідком якого є зростання власного капіталу, крім як унаслідок здійснення внесків держателями вимог до власного капіталу (п.4.68 Концептуальної основи).

Відповідно до МСФЗ № 15 «Дохід від договорів з клієнтами» дохід - це збільшення економічних вигід протягом звітного періоду у формі надходжень або покращення активів або зменшення зобов'язань, що веде до

збільшення власного капіталу, окрім збільшення власного капіталу, пов'язаного з отриманням внесків від учасників власного капіталу.

Суб'єкт господарювання обліковує договір з клієнтом, який належить до сфери застосування цього стандарту, тільки тоді, коли виконуються всі перелічені далі критерії: а) сторони договору схвалили договір (письмово, усно чи у відповідності з іншою звичною практикою ведення бізнесу) і готові виконувати свої зобов'язання; б) суб'єкт господарювання може визначити права кожної сторони відносно товарів або послуг, які будуть передаватися; в) суб'єкт господарювання може визначити умови оплати за товари або послуги, які будуть передаватися; г) договір має комерційну сутність (тобто очікується, що ризик, час або сума майбутніх грошових потоків суб'єкта господарства зміняться внаслідок договору); та г) цілком імовірно, що суб'єкт господарювання отримає компенсацію, на яку він матиме право в обмін на товари або послуги, які будуть передані клієнту. Оцінюючи, чи достатньо високою є ймовірність отримання суми компенсації, суб'єкт господарювання повинен розглянути лише здатність клієнта та його намір виплатити таку суму компенсації, коли настане час її сплати.

Дебіторська заборгованість - це право суб'єкта господарювання на компенсацію, яке є безумовним. Право на компенсацію є безумовним, якщо для того, щоб настала дата сплати такої компенсації, необхідний лише плин часу. Суб'єкт господарювання обліковує дебіторську заборгованість відповідно до МСФЗ № 9. Після первісного визнання дебіторської заборгованості внаслідок договору з клієнтом будь-яка різниця між оцінкою дебіторської заборгованості відповідно до МСФЗ № 9 та відповідної визнаної суми доходу слід подавати як витрати (наприклад, як збиток від зменшення корисності).

Доходи Компанія визнає за методом нарахування.

Дохід включає тільки валові надходження економічних вигід, які отримані чи підлягають отриманню підприємством на його власний рахунок.

Якщо результат операції, яка передбачає надання послуг може бути попередньо оцінений достовірно, дохід за цією операцією має визнаватися шляхом посилення на той етап завершеності операції, який існує на кінець звітного періоду.

Відповідно до п. 46 МСФЗ № 15 коли (або як тільки) зобов'язання щодо виконання задоволене, суб'єкт господарювання визнає як дохід від звичайної діяльності, суму ціни операції (яка не включає оцінок змінної компенсації, що є обмеженими відповідно до параграфів 56-58), яка віднесена на це зобов'язання щодо виконання.

Компанія визнає доходи, якщо їх суму можна визначити з достатнім рівнем точності, існує ймовірність отримання майбутніх економічних вигід і дотримано конкретних критеріїв по кожному напрямку діяльності Компанії. Сума доходу вважається такою, що не може бути достовірно оцінена до тих пір, поки умовні зобов'язання, пов'язані з реалізацією, не будуть врегульовані. Оцінки доходів Компанії базуються на результатах минулих

періодів з урахуванням категорій покупців, видів операцій та специфіки кожної угоди.

Компанія укладає контракт із клієнтами на умовах оплати протягом короткого періоду часу, угоди не носять багатокomпонентний характер та Компанія не має програм лояльності та специфічних гарантій.

При визначенні вартості винагороди від управління активами Компанія відповідно до МСФЗ № 15 використовує метод оцінювання за результатом. До методу оцінювання за результатом належить, зокрема, аналіз виконання, завершеного на сьогоднішній день, оцінки досягнутих результатів. Враховуючи принцип професійного скептицизму розрахунок доходу здійснюється на кінець кожного місяця. Компанія може достовірно оцінити суму доходу, невизначеностей щодо отримання грошових коштів Компанія не має, тому Компанія прийняло рішення визнавати дохід за датою підписання акта виконаних робіт (послуг).

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) Компанія передала покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;

б) за Компанією не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

в) суму доходу можна достовірно оцінити;

г) ймовірно, що до Компанії надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;

г) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

2.4.6. Визнання витрат

Витрати — це зменшення активів або збільшення зобов'язань, наслідком якого є зменшення власного капіталу, крім як унаслідок здійснення розподілу держателям вимог до власного капіталу (п. 4.69 Концептуальної основи).

Компанія обліковує витрати за методом нарахування.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою

майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Компанія капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

2.4.7. Фінансові доходи та витрати

Фінансові доходи та витрати включають процентні доходи та витрати за позиковими коштами, збитки від дострокового погашення кредитів, процентні доходи від вкладених коштів, дохід від виникнення фінансових інструментів і прибутки та збитки від курсових різниць за фінансовою діяльністю.

Процентні доходи визнаються по мірі їх нарахування з урахуванням ефективної доходності активу.

2.4.8. Податок на прибуток

Компанія є платником податку на прибуток на загальних підставах. Відповідно до п 137.5 в) ПКУ Компанія є річним платником податку на прибуток.

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Компанії за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Компанія визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Компанія визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

2.4.9.Облікові політики щодо забезпечень

Забезпечення визнаються, коли Компанія має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Компанія визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Компанія визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за їх відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

Формування резерву забезпечення витрат на оплату відпусток працівникам Компанії вважається доцільним, якщо середньооблікова кількість працівників перевищує десять осіб.

2.4.10.Інформація про зміни в облікових політиках

Компанія обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших події або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

Облікова політика Компанії за період, що закінчується 31 березня 2024 року, відповідає обліковій політиці, яка застосовувалась в попередньому звітному році.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається у відповідних розділах облікової політики.

3. Істотні облікові судження, оцінні значення та припущення

3.1.Облікові політики, розроблені за відсутності прямих норм МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Компанії застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики таким чином, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Компанії;

- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Компанії посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх низхідному порядку:

- вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження управлінський персонал враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

3.2. Оцінки, судження та припущення

Підготовка фінансової звітності за МСФЗ вимагає від управлінського персоналу формування певних суджень, оцінок та припущень, які впливають на використання принципів облікової політики, а також суми активів та зобов'язань, доходів та витрат, які відображені в звітності. Управлінський персонал використовує ряд оцінок та припущень щодо подання активів та зобов'язань та розкриття умовних активів та зобов'язань при підготовці фінансової звітності відповідно до вимог МСФЗ. Оцінки та пов'язані з ними припущення ґрунтуються на історичному досвіді та інших факторах, які вважаються обґрунтованими за даних обставин, результати яких формують основу для суджень щодо балансової вартості активів та зобов'язань, яка не є очевидною з інших джерел. Допущення і зроблені на їх основі попередні оцінки постійно аналізуються на предмет необхідності їх зміни. Зміни в оцінках визнаються в тому звітному періоді, коли ці оцінки були переглянуті, і в усіх наступних періодах, викликаних зазначеними змінами. Управлінський персонал здійснює оцінку та відображення активів та зобов'язань таким чином, щоб не переносити наявні фінансові ризики, які потенційно загрожують фінансовому стану, на наступні звітні періоди. Активи і зобов'язання Компанії первісно оцінюються під час їх придбання чи виникнення та в подальшому оцінюються на дату балансу станом на кінець звітного року відповідно до вимог МСФЗ. Інформація про суттєві сфери невизначеності оцінок і ключові судження при використанні облікової політики представлені далі.

3.3. Загальні судження щодо справедливої вартості активів та зобов'язань

Оцінка справедливої вартості активів та зобов'язань ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих фінансовим інструментам, та інших факторів з урахуванням вимог МСФЗ № 13 «Оцінка справедливої вартості».

Оцінка справедливої вартості - це оцінка конкретного активу або зобов'язання. Тому, оцінюючи справедливу вартість, суб'єкт господарювання має брати до уваги ті характеристики активу або зобов'язання, які учасники ринку взяли б до уваги, визначаючи ціну активу або зобов'язання на дату оцінки. До таких характеристик належать, наприклад, такі:

А) стан та місце розташування активу;

Б) обмеження, якщо вони є, на продаж або використання активу.

Оцінка справедливої вартості припускає, що актив або зобов'язання обмінюється між учасниками ринку у звичайній операції продажу активу або передачі зобов'язання на дату оцінки за поточних ринкових умов.

МСФЗ № 13 «Оцінка справедливої вартості» визначає справедливу вартість як ціну, яка була б отримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки.

Оцінка справедливої вартості припускає, що актив або зобов'язання обмінюється між учасниками ринку у звичайній операції продажу активу або передачі зобов'язання на дату оцінки за поточних ринкових умов.

Оцінка справедливої вартості припускає, що операція продажу активу або передачі зобов'язання відбувається або

а) на основному ринку для цього активу або зобов'язання; або

б) за відсутності основного ринку - на найсприятливішому ринку для цього активу або зобов'язання.

Справедлива вартість - це ціна, яка була б отримана за продаж активу або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції на основному (або найсприятливішому) ринку на дату оцінки за поточних ринкових умов (тобто вихідна ціна), незалежно від того, чи спостерігається така ціна безпосередньо, чи оцінена за допомогою іншого методу оцінювання.

Оцінка справедливої вартості передбачає, що фінансове або нефінансове зобов'язання або власний інструмент капіталу суб'єкта господарювання (наприклад, частки участі у власному капіталі, випущені як компенсація при об'єднанні бізнесу) передається учасникові ринку на дату оцінки. Передача зобов'язання або власного інструменту капіталу суб'єкта господарювання передбачає таке:

а) Зобов'язання лишатиметься непогашеним і сторона-учасник ринку, якій буде здійснено передачу, повинна буде виконати це зобов'язання. Зобов'язання не буде погашене з контрагентом або іншим чином на дату оцінки.

Власний інструмент капіталу суб'єкта господарювання лишатиметься непогашеним, і сторона, якій він передається, - учасник ринку - перебере на себе права та обов'язки, пов'язані з інструментом. Інструмент не буде скасований або іншим чином погашений на дату оцінки.

Мета застосування методу оцінки вартості - визначити ціну, за якою відбулася б звичайна операція продажу активу чи передачі зобов'язання між учасниками ринку на дату оцінки за поточних ринкових умов.

Існують три широко застосовувані методи оцінки вартості, такі як ринковий підхід, витратний підхід та дохідний підхід.

З метою підвищення зіставності оцінок справедливої вартості та пов'язаного з ними розкриття інформації МСФЗ № 13 для таких цілей встановлює ієрархію справедливої вартості, у якій передбачено три рівня входних даних для методів оцінки вартості, що використовуються для оцінки справедливої вартості. Ієрархія справедливої вартості встановлює найвищий пріоритет для цін котирування (нескоригованих) на активних ринках на ідентичні активи або зобов'язання (вхідні дані 1-го рівня) та найнижчий пріоритет для закритих входних даних (вхідні дані 3-го рівня).

Вхідні дані 1-го рівня - це ціни котирування (нескориговані) на активних ринках на ідентичні активи або зобов'язання, до яких суб'єкт господарювання може мати доступ на дату оцінки. Ціна котирування на активному ринку є найнадійнішим свідченням справедливої вартості і за наявності має бути використана без коригування для оцінки справедливої вартості, окрім ситуацій, визначених у параграфі 79.

Вхідні дані 2-го рівня - це вхідні дані (окрім цін котирування, віднесених до 1-го рівня), які можна спостерігати для активу чи зобов'язання, прямо або опосередковано. Якщо актив або зобов'язання має визначений (контрактний) строк, то вхідні дані 2-го рівня повинні бути відкритими протягом практично всього строку цього активу чи зобов'язання. До входних даних 2-го рівня належать:

а) ціни котирування на подібні активи чи зобов'язання на активних ринках;

б) ціни котирування на ідентичні або подібні активи чи зобов'язання на ринках, які не є активними;

в) вхідні дані, окрім цін котирування, які можна спостерігати для активу чи зобов'язання, наприклад:

-ставки відсотка та криві дохідності, що спостерігаються на звичайних інтервалах котирування;

-допустима змінність;

-кредитні спреди.

г) вхідні дані, підтверджені ринком.

Вхідні дані 3-го рівня - це вхідні дані для активу чи зобов'язання, яких немає у відкритому доступі. Закриті вхідні дані слід використовувати для оцінки справедливої вартості, якщо відповідних відкритих даних немає, що передбачається в ситуаціях, коли діяльність ринку для активу або зобов'язання на дату оцінки незначна, або її взагалі немає.

Методи оцінки застосовуються послідовно.

Управлінський персонал здійснює виключно оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, які вимагаються МСБО № 13, на кінець кожного звітного періоду.

Наявність доречних входних даних та їхня відносна суб'єктивність може вплинути на вибір відповідних методів оцінки вартості. Так, виходячи з особливостей інструментів капіталу, які знаходяться у складі активів

Компанії, під час визначення їх справедливої вартості в основному будуть використовуватися вхідні дані 3-го рівня ієрархії.

3.4.Оцінки фінансових інструментів

Компанія визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли суб'єкт господарювання стає стороною контрактних положень щодо цього інструмента.

Відповідно до п. 3 МСФЗ № 9 визнання та, у відповідних випадках, припинення визнання звичайного придбання або продажу фінансових активів здійснюється, з використанням обліку за датою операції або обліку за датою розрахунків. Компанія обрала метод визнання за датою операції.

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ № 13 «Оцінка справедливої вартості».

3.4.1.Фінансові активи

Відповідно до п.4 МСФЗ № 9 Компанія класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому або за амортизованою собівартістю, або за справедливою вартістю на основі обох таких чинників:

а) моделі бізнесу суб'єкта господарювання для управління фінансовими активами; та

б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Фінансовий актив оцінюють за амортизованою собівартістю, якщо виконуються обидві такі умови:

а) актив утримують в моделі бізнесу, мета якої - утримання активів задля збирання контрактних грошових потоків;

б) контрактні умови фінансового активу передбачають у певні дати надходження грошових потоків, які є лише погашенням основної суми та сплатою відсотків на непогашену основну суму.

В усіх інших випадках фінансовий актив оцінюють за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у складі прибутку або збитку.

Інструменти капіталу - це будь-які контракти, які засвідчують залишкову частку в активах суб'єкта господарювання після вирахування всіх його зобов'язань.

До інструментів капіталу відносяться акції та паї (частки) господарських товариств.

Інструменти капіталу визнаються у Звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Компанія стає стороною контрактних положень щодо цих інструментів.

Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, у ході якої був отриманий актив. Проте, якщо існують свідчення, що ціна операції (придбання) не відповідає справедливій вартості придбаних інструментів капіталу, різниця визнається як прибуток (збиток) при первісному визнанні. ЩР Витрати на придбання інструментів капіталу визнаються витратами періоду і не включаються до первісної справедливої вартості інструментів капіталу.

Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.

Ринкова вартість належних Компанії інструментів капіталу оцінюється за офіційним біржовим курсом організатора торгів на дату оцінки. Якщо інструменти капіталу мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, то під час розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього інструменту капіталу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. Оцінка інструментів капіталу, що входять до складу активів та перебувають у біржовому списку організатора торгівлі і при цьому не мають визначеного біржового курсу на дату оцінки, здійснюється за останньою балансовою вартістю. Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, справедлива вартість визначається за методикою, визначеною особою, що здійснює управління активами Компанії відповідно до прийнятої облікової політики. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент провадить діяльність, а також змінами у кон'юктурі фондового ринку.

Справедлива вартість інструментів капіталу, що обертаються на організованих ринках, оцінюється за мінімальним серед організаторів торгів офіційним біржовим курсом, що склався на дату оцінки (1-й рівень ієрархії).

Справедлива вартість інструменту капіталу, щодо якого не встановлений біржовий курс, оцінюється за мінімальною серед організаторів торгів кращою ціною купівлі такого інструменту на дату оцінки або за вартістю, встановленою незалежним оцінювачем, якщо актуальність такої оцінки не гірша за 30 календарних днів (1-й рівень ієрархії).

Справедлива вартість інструменту капіталу, визначена за 1-м рівнем ієрархії, надалі називається "ринкова вартість". Справедлива вартість інструментів капіталу, що перебувають у біржових списках організаторів торгівлі та вартість яких на дату оцінки не може бути визначена як ринкова, але ринкова вартість визначена на дату, що передуює даті оцінки не більше ніж на 365 днів, дорівнює останній ринковій вартості (2-й рівень ієрархії).

Оцінка інструментів капіталу, що не включені до біржових списків організаторів торгівлі, або у випадку відсутності ринкової вартості за останні 365 днів (3-й рівень ієрархії), здійснюється відповідно до ціни викупу, встановленої рішенням загальних зборів акціонерів/учасників такого емітенту/товариства.

У випадку коли для такого інструменту капіталу не встановлена ціна викупу, його оцінка може здійснюватися незалежним оцінювачем, якщо участь Компанії в цьому інструменті є істотною (10% та більше) та балансова вартість такого інструменту складає 10% та більше від загальною чистої вартості активів Компанії. При цьому витрати на проведення незалежної оцінки не повинні перевищувати очікувані вигоди для достовірного представлення справедливої вартості оцінюваного активу. Якщо умови для залучення незалежного оцінювача не виконуються, то справедлива вартість такого інструменту на дату оцінки дорівнює балансовій вартості.

Для визначення справедливої вартості тих інструментів капіталу, щодо яких відсутня інформація про ринкові ціни із зовнішніх джерел, використовуються такі методики оцінки, як модель дисконтування грошових потоків, оціночні моделі, що базуються на даних про останні угоди, здійснені між непов'язаними сторонами, та аналіз фінансової інформації про об'єкти інвестування, аналітичні процедури по оцінці безперервності діяльності об'єктів інвестування, зроблені управлінським персоналом цих підприємств, порівняння вартості активів цих підприємств на початок та кінець звітного періоду. Ці методики використовує для оцінки справедливої вартості уповноваженою особою Компанії, якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої вартості. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента корпоративних прав та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юктурі фондового ринку. Якщо таких підстав не виявлено, та вартість активів об'єктів інвестування на початок та кінець звітного періоду зменшилась не більше ніж на 10 відсотків, то є підстави вважати справедливу вартість даних інструментів капіталу на рівні балансової вартості.

При цьому, згідно п. 89 МСФЗ № 13 Суб'єкт господарювання має сформувати закриті вхідні дані, користуючись найкращою інформацією, наявною за даних обставин, яка може включати власні дані суб'єкта господарювання. У процесі формування закритих вхідних даних суб'єкт господарювання може розпочати зі своїх власних даних, але він має скоригувати дані, якщо доступна у розумних межах інформація свідчить про те, що інші учасники ринку використали б інші дані або 'єкт господарювання має щось особливе, чого немає у інших учасників ринку (наприклад, притаманну суб'єктові господарювання синергію). Суб'єктові господарювання не потрібно докладати вичерпних зусиль, щоб отримати інформацію про припущення учасників ринку. Проте, суб'єкт господарювання має взяти до уваги всю інформацію про припущення учасників ринку, які можна достатньо легко отримати. Закриті вхідні дані, сформовані у спосіб, описаний вище, вважаються припущеннями учасників ринку та відповідають меті оцінки справедливої вартості.

Справедлива вартість інструменту капіталу, що складається з акцій, обіг яких зупинено, або паїв (часток) товариств, щодо яких розпочато процедуру банкрутства, дорівнює нулю.

3.4.2.Класифікація фінансових активів

При первісному визнанні фінансові активи класифікуються як фінансові активи, які оцінюються за амортизованою вартістю (AC), справедливою вартістю, що змінюється через інший сукупний дохід (FVOCI) або справедливою вартістю, що змінюється через прибуток або збиток (FVTPL), відповідно. Усі фінансові активи спочатку визнаються за справедливою вартістю плюс, якщо фінансові активи не відображаються за справедливою вартістю через прибуток або збитки, витрати на проведення операції, що відносяться до придбання фінансового активу. Справедлива вартість при первісному визнанні найкраще підтверджується ціною угоди.

Компанія класифікує фінансові активи як такі, що надалі оцінюються за амортизованою собівартістю, справедливою вартістю через інший сукупний дохід або справедливою вартістю через прибуток або збиток, на основі обох таких критеріїв:

(а) бізнес-моделі суб'єкта господарювання з управління фінансовими активами; та

(б) установленими договором характеристиками грошових потоків за фінансовим активом.

Бізнес-модель відображає спосіб, у який Компанія управляє активами з метою отримання грошових потоків: чи є метою компанії (і) виключно отримання передбачених договором грошових потоків від активів («утримання активів для отримання передбачених договором грошових потоків»), або (ii) отримання передбачених договором грошових потоків і грошових потоків, які виникають у результаті продажу активів («утримання активів для отримання передбачених договором грошових потоків і продажу»), або якщо не застосовується ні пункт (і), ні пункт (ii), фінансові активи відносяться у категорію «інших» бізнес-моделей та оцінюються за справедливою вартістю через прибуток чи збиток.

Бізнес-модель визначається для групи активів (на рівні портфеля) на основі всіх відповідних доказів діяльності, яку Компанія має намір здійснити для досягнення цілі, встановленої для портфеля, наявного на дату оцінки. Фактори, які Компанія враховує при визначенні бізнес-моделі, включають мету і склад портфеля, минулий досвід отримання грошових потоків по відповідних активах, підходи до оцінки та управління ризиками, методи оцінки доходності активів та схему виплат керівникам.

При оцінці справедливої вартості фінансових активів управлінський персонал застосовує методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливую вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних. Тому для оцінки справедливої вартості фінансового актива Компанія вивчає зміни економічного середовища в Україні з моменту придбання актива по теперішній час, аналізує надійність компанії-емітента використовуючи для цього доступні джерела, наприклад, система YouControl – онлайн - сервіс перевірки компаній, інших відкритих

джерел, а також приймає до уваги характеристики актива підприємства-емітента, тобто його фізичний стан (неушкодженість об'єкта, цілісність не порушена) та місце розташування, для фінансування котрого були емітовані цінні папери.

Зміни в оцінці активів Компанія відносить на рахунок прибутку або збитку у відповідному періоді.

На балансі станом на 31 березня 2024 р. Компанія враховує наступні фінансові активи, а саме дольові фінансові інструменти: внески до статутних капіталів інших суб'єктів господарювання (товариства І обмеженою відповідальністю). Компанією прийняте рішення класифікувати ці активи як дольовий фінансовий актив, що обліковується за справедливою вартістю, зміни якої відображаються у звіті про прибуток за збиток.

Для оцінки справедливої вартості цієї групи фінансових активів станом на 31 березня 2024 р. управлінський персонал послідовно застосовував вхідні дані трьох рівнів. Ця група активів не перебуває у біржовому списку та вільному ринковому обігу, тому Компанія використовувала закриті вхідні дані 3-го рівня ієрархії.

3.4.3. Припинення визнання фінансового активу

Компанія передає фінансовий актив тоді і лише тоді, коли він:

а) передає контрактні права на одержання грошових потоків фінансового активу; або

б) зберігає контрактні права на отримання грошових потоків фінансового активу, але бере на себе контрактне зобов'язання сплатити грошові потоки одному або кільком одержувачам за угодою, яка відповідає умовам, наведеним нижче.

Якщо Компанія зберігає контрактні права на одержання грошових потоків від фінансового активу («первісний актив»), але бере на себе контрактне зобов'язання сплатити ці грошові потоки одному або кільком суб'єктам господарювання («кінцевим одержувачам»), то Компанія розглядає операцію як передачу фінансового активу тоді і лише тоді, коли виконуються всі з наведених далі умов:

а) суб'єкт господарювання не має зобов'язання сплатити суми кінцевим одержувачам, доки він не отримає еквівалентні суми від первісного активу. Короткострокові аванси суб'єкта господарювання із правом повного відшкодування позиченої суми плюс нараховані відсотки за ринковими ставками не порушують цієї умови;

б) умови контракту про передачу забороняють суб'єктові господарювання продавати або надавати у заставу первісний актив, окрім надання кінцевим одержувачам як забезпечення зобов'язання сплатити грошові потоки;

в) суб'єкт господарювання має зобов'язання передати будь-які грошові потоки, які він отримує від імені кінцевих одержувачів, без суттєвої затримки. Крім того, суб'єкт господарювання не має права повторно інвестувати такі грошові потоки, за винятком інвестицій у грошові кошти або еквіваленти грошових коштів (як визначено в МСБО № 7 «Звіти про рух грошових коштів») протягом короткого періоду розрахунків від дати

отримання коштів до дати необхідного перерахування кінцевим одержувачам, причому відсоток, зароблений за такими інвестиціями, також перераховується кінцевим одержувачам.

3.4.4.Фінансові зобов'язання

Компанія класифікує всі фінансові зобов'язання як такі, що у подальшому оцінюються за амортизованою собівартістю, користуючись методом ефективного відсотка, за винятком таких:

а) фінансові зобов'язання за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку. Такі зобов'язання, в тому числі похідні фінансові інструменти, які є зобов'язаннями, у подальшому оцінюються за справедливою вартістю;

б) фінансові зобов'язання, що виникають, коли передача фінансового активу не відповідає критеріям для припинення визнання або коли застосовується підхід подальшої участі;

в) контракти фінансової гарантії;

г) зобов'язання надати позику за відсотковою ставкою, нижчою ніж ринкова.

Компанія визначає фінансове зобов'язання за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, коли при первісному визнанні нескасовно призначити фінансове зобов'язання як таке, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, або якщо результатом такого призначення є доречніша інформація, оскільки або:

а) воно усуває чи значно зменшує неузгодженість оцінки чи визнання, що в іншому випадку виникає внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних основах; або

б) управління групою фінансових зобов'язань або фінансових активів та фінансових зобов'язань та оцінка їх показників здійснюється на основі справедливої вартості, відповідно до задокументованої стратегії управління ризиками або інвестиційною стратегією, і інформація про таку групу надається для внутрішнього використання на цій основі вищому управлінському персоналові.

Компанія прийняла рішення оцінювати фінансові зобов'язання за справедливою вартістю, окрім тих, які повинні обліковуватися за амортизованою вартістю.

Компанія вилучає фінансове зобов'язання (або частину фінансового зобов'язання) зі свого звіту про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли його погашають, тобто коли зобов'язання, визначене у контракті, виконано, анульовано або строк його дії закінчується.

3.4.5.Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Управлінський персонал застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів. Професійне судження за цим питанням

ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів або банкрутством об'єкту інвестування, що не є підконтрольним управлінському персоналу і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

3.4.6. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Управлінський персонал Компанії вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях управлінського персоналу щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій;

- вплив зміни в оцінках на активи, які відображені в звіті про фінансовий стан, може бути значним.

Якби управлінський персонал Компанії використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати оферти і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

Справедливу вартість дебіторської та кредиторської заборгованості, а також інвестицій, доступних для продажу, неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Управлінський персонал Компанії вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, Управлінський персонал Компанії планує використовувати оцінки та судження, які базуються на професійній компетенції працівників Компанії, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків та моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів, де оцінка, яка базується на професійній компетенції, досвіді та розрахунках є недостатньою, вирішується по кожному виду фінансових інструментів окремо.

3.4.7. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Компанія на дату виникнення фінансових активів та на кожну звітну дату визначає рівень кредитного ризику.

Компанія визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Компанії або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Компанія здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Компанія з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Компанії щодо кредитних збитків.

На дату станом на кінець звітного року Компанія проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження управлінського персоналу за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання активу.

3.5. Зменшення корисності нефінансових активів

На кожну звітну дату Компанія визначає, чи існують ознаки можливого зменшення корисності активу. Якщо такі ознаки існують, або якщо необхідно виконати щорічне тестування активу на зменшення корисності, Компанія здійснює оцінку суми очікуваного відшкодування активу. Сума очікуваного відшкодування активу - це найбільша з двох оцінок: справедливої вартості мінус витрати на вибуття активу або одиниці, яка генерує грошові кошти, та його вартості при використанні. Суму очікуваного відшкодування визначають для кожного активу, за винятком випадків, коли актив не генерує надходження Грошових коштів, що здебільшого не залежать від надходжень грошових коштів від інших активів та груп активів. Якщо балансова вартість активу або одиниці, яка генерує грошові кошти, перевищує суму його очікуваного відшкодування, вважають, що корисність активу зменшилася до суми його очікуваного відшкодування. При оцінці теперішньої вартості майбутніх чистих грошових надходжень від активу, майбутні грошові потоки дисконтують за ставкою до оподаткування, яка відображає поточну ринкову вартість грошей у часі та специфічні для активу ризики. При визначенні справедливої вартості активу мінус витрати на вибуття беруть до уваги останні операції на ринку, за умови їхньої наявності. У разі, якщо ідентифікувати такі операції неможливо, використовують відповідну модель оцінки. Ці розрахунки підтверджують оціночними коефіцієнтами або іншими доступними показниками справедливої вартості. Збитки від зменшення корисності поточної діяльності визнають у прибутку та збитку. Одиниця, яка генерує грошові кошти, - найменша група активів, яку можна ідентифікувати і яка генерує надходження грошових коштів, що здебільшого не залежать від надходжень грошових коштів від інших активів або груп активів. На кожну звітну дату проводять оцінку наявності ознак того, що раніше визнані збитки від зменшення корисності активу більше не існують або зменшилися. За наявності таких ознак проводять оцінку суми очікуваного відшкодування активу. Раніше визнані збитки від зменшення корисності сторнують тільки у тому випадку, якщо мала місце зміна в оцінках, які використовували для визначення суми очікуваного відшкодування активу, з моменту останнього визнання збитку від зменшення корисності. У такому випадку балансову вартість активу збільшують до суми очікуваного відшкодування активу. Таке збільшення вартості не може перевищувати балансової вартості, яку було б визначено за вирахуванням амортизації, якби у попередніх роках не визнавався збиток від зменшення корисності активу. Це сторнування визнають у складі прибутку та збитків. Після сторнування знос підлягає коригуванню у майбутніх періодах з метою розподілу переоціненої балансової вартості активу, за вирахуванням його ліквідаційної вартості, на систематичній основі протягом строку корисного використання активу

3.6.Резерви очікуваних кредитних збитків

Для тестування всіх інших фінансових активів на предмет знецінення Компанія застосовує звичайний підхід. При застосуванні звичайного підходу Компанія розподіляє фінансові активи на наступні категорії:

- активів, по яким не було суттєвого зростання кредитного ризику;
- активів, по яким було суттєве зростання кредитного ризику.

Для фінансових активів, по яким не було суттєвого зростання кредитного ризику після первісного визнання Компанія визнає резерв під дванадцятимісячні очікувані кредитні збитки, які є частиною очікуваних кредитних збитків за весь період, тобто очікувані кредитні ризики, що виникають у наслідок всіх можливих випадків дефолту, що можливі протягом дванадцяти місяців після звітної дати.

Для фінансових активів, по яким відбулося суттєве зростання кредитного ризику на індивідуальній чи груповій основі Компанія визнає резерв під очікувані кредитні ризики на увесь термін, тобто очікувані кредитні ризики, що виникають у наслідок всіх можливих випадків дефолту протягом усього терміну дії фінансового інструмента Станом на кожен звітну дату Компанія оцінює наявність значного збільшення кредитного ризику по фінансовому активу на основі аналізу зміни ризику виникнення дефолту. Компанія при оцінці зміни кредитного ризику застосовує професійне судження.

Аналіз фінансових активів щодо зменшення їх корисності здійснюється на кінець кожного звітного періоду. При аналізі фінансових активів щодо зменшення їх корисності, Компанія враховує статистичні дані про прострочену дебіторську заборгованість за останні 2 роки, враховує макроекономічні чинники, які можуть вплинути на майбутні кредитні збитки, та визначає відсоток резерву під кредитні збитки (докладніше див. п. 2.4.2).

3.7.Оренда та її ідентифікація

Компанія є орендарем офісного приміщення за короткостроковим договором оренди, термін якої закінчується через 12 місяців з дати підписання. Компанія провела попередню оцінку впливу нового визначення оренди і дійшла висновку, що воно не змінить обсяг договорів, які обліковуються на дату першого застосування. За даними попереднього аналізу застосування МСФЗ № 16 не змінить облікових підходів до договорів оренди, Тому Компанія прийняла, користуючись п.5а) МСФЗ № 16, рішення не застосовувати вимоги параграфів 22-49 відносно цього договору.

Ця оренда обліковується як короткострокова оренда та включає витрати, пов'язані з такою орендою, до складу розкритих витрат на короткострокову оренду у тому річному звітному періоду, який містить дату першого застосування. Первісна вартість активів з права оренди за очікуваннями не буде відрізнятися від теперішньої вартості орендних зобов'язань, зобов'язання з ліквідації прав оренди та авансові платежі на дату першого застосування відсутні. Компанія провела попередню оцінку впливу нового визначення оренди і дійшла висновку, що воно суттєво не змінить обсягу договору, який обліковується на дату першого застосування.

Договори фінансової оренди у ролі як орендарів, так і орендодавців у Компанії немає.

4. Нові та переглянуті стандарти та інтерпретації

Фонд застосовує всі МСФЗ, які набули чинності до, або з 01.01.2023 року. Поправки та зміни до МСФЗ, що не внесені, не вплинули на фінансову звітність за 1 півріччя 2023 року.

Відстрочені податки, пов'язані з активами та зобов'язаннями, що виникають за однією операцією, - зміни МСБО 12 (опубліковані 7 травня 2021 року і вступають у силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). Зміни МСБО 12 стосуються обліку відстроченого податку за такими операціями, як оренда та зобов'язання з виведення активів з експлуатації).

Класифікація зобов'язань як поточних або довгострокових зобов'язань зміни МСБО (опубліковані 23 січня 2020 року і вступають у силу для річних періодів, які починаються з 01 січня 2022 року або після цієї дати). Ці зміни обмеженої сфери застосування уточнюють, що зобов'язання класифікуються у короткострокові або довгострокові залежно від прав, існуючих на кінець звітного періоду.

Класифікація зобов'язань як поточних або довгострокових зобов'язань – перенесення дати набуття чинності – зміни МСБО 1 (опубліковані 15 липня 2020 року і вступають у силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). МСБО 1 щодо класифікації зобов'язань як поточних або довгострокових зобов'язань були опубліковані у січні 2020 року з початковою датою набуття чинності з 1 січня 2022 року. Проте у зв'язку з пандемією COVID-19 дату набуття чинності було перенесено на один рік, щоб надати організаціям більше часу для запровадження змін, пов'язаних із класифікацією, у результаті внесення змін.

Зміни МСБО 8: визначення облікових оцінок (опубліковані 12 лютого 2021 року та вступають у силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). Змінений МСБО 8 уточнює, як компанії повинні відрізняти зміни в обліковій політиці від облікових оцінок.

Зміни МСБО 1 та Практичні рекомендації із застосування МСФЗ 2: розкриття облікової політики (опубліковані 12 лютого 2021 року та вступають у силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). Зміни МСБО 1 вимагають від організацій розкривати суттєву інформацію про облікову політику, а не основні положення облікової політики. У зміненому Стандарті наведено визначення суттєвої інформації про облікову політику. У зміненому Стандарті також уточнюється, що інформація про облікову політику вважається суттєвою, якщо без неї користувачі фінансової звітності не змогли б зрозуміти іншу суттєву інформацію, наведену у фінансовій звітності. У зміненому стандарті наведено ілюстративні приклади інформації про облікову політику, яка, ймовірно, вважатиметься суттєвою для фінансової звітності організації. Крім того, змінений МСБО 1 уточнює, що несуттєву інформацію про облікову політику розкривати не потрібно. Проте, якщо вона розкривається, вона не повинна ускладнювати ознайомлення з суттєвою інформацією про облікову

політику. У доповнення до цього стандарту були також переглянуті Практичні рекомендації із застосування МСФЗ 2, до яких було включено рекомендації щодо застосування концепції суттєвості при розкритті інформації про облікову політику.

МСФЗ 17 «Договори страхування» (опублікований 18 травня 2017 року і вступає в силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). МСФЗ 17 замінює МСФЗ 4, який дозволяв компаніям застосовувати існуючу практику обліку договорів страхування.

Зміни МСФЗ 17 та зміна МСФЗ 4 (опубліковані 25 червня 2020 року і вступають в силу для річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). Зміни включають роз'яснення для спрощення запровадження МСФЗ 17 і спрощення окремих вимог стандарту та перехідних положень. Ці зміни стосуються восьми областей МСФЗ 17 і не передбачають зміни основоположних принципів стандарту.

Зміни МСФЗ 17 «Перехідна опція для страхових компаній, що застосовують МСФЗ 17» (опубліковані 9 грудня 2021 і вступають у силу річних періодів, які починаються з 1 січня 2023 року або після цієї дати). Зміна до перехідних положень МСФЗ 17 надає страховим компаніям на облік згідно з МСФЗ 17 та не впливає на будь-які інші вимоги МСФЗ 17.

Ці поправки не застосовуються Фондом, ефект впливу на фінансову звітність не очікується, оскільки у Фонду на дату складання Фінансової звітності відсутні об'єкти для застосування у розумінні МСФЗ.

5. Рекласифікації у фінансовій звітності та виправлення помилок

Фінансові інструменти рекласифікуються тільки у випадку, якщо змінюється бізнес-модель для управління цим портфелем у цілому. Рекласифікація проводиться перспективно з початку першого звітного періоду після зміни бізнес-моделі. Рекласифікації у звітності протягом першого кварталу 2024 з не відбувалося.

Виправлення помилок протягом першого кварталу 2024 року не проводилося.

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті, подані у фінансовій звітності

6.1. Виручка від реалізації

Аналіз чистих доходів Компанії наведений у таблиці 1.

Таблиця 1

Назва доходу	За 1 кв 2024 року	За 1 кв 2023 року	Зміна за рік
Винагорода КУА	388	281	+107

за управління активами тис.грн			
Всього	388	281	+107

Облік доходів Компанія здійснює відповідно до МСФЗ № 15, датою першого застосування якого є 01 січня 2018 року. Компанія застосовує цей стандарт до всіх договорів з клієнтами, за винятком таких:

- а) угод про оренду, які належать до сфери застосування МСФЗ № 16 «Оренда»;
- б) страхових контрактів, які належать до сфери застосування МСФЗ № 4 «Страхові контракти»;
- в) фінансових інструментів та інших контрактних прав чи зобов'язань, що належать до сфери застосування МСФЗ № 9 «Фінансові інструменти», МСФЗ № 10 «Консолідована фінансова звітність», МСФЗ № 11 «Спільна діяльність», МСБО № 27 «Окрема фінансова звітність» та МСБО № 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства»; та
- г) негрошових обмінів між суб'єктами господарювання у тій самій лінії бізнесу з метою спрощення здійснення продажів клієнтам або потенційним клієнтам.

Для визнання доходу Компанія застосовує п'ятикрокову модель:

- 1) ідентифікує договір (контракт);
- 2) ідентифікує окремі зобов'язання щодо виконання в межах укладеного договору;
- 3) визначає ціну договору (операції);
- 4) розподіляє ціну договору (операції) між зобов'язаннями щодо виконання (за необхідністю);
- 5) визнає дохід, коли вона виконує зобов'язання щодо виконання.

На першому кроці Компанія обліковує договір з клієнтом, який належить до сфери застосування цього стандарту, тільки тоді, коли виконуються всі перелічені далі критерії (параграф 9 МСФЗ 15):

- а) сторони договору схвалили договір (письмово, усно чи у відповідності з іншою звичною практикою ведення бізнесу) і готові виконувати свої зобов'язання;
- б) Компанія може визначити права кожної сторони відносно товарів або послуг, які будуть передаватися;
- в) Компанія може визначити умови оплати за товари або послуги, які будуть передаватися;
- г) договір має комерційну сутність (тобто очікується, що ризик, час або величина майбутніх грошових потоків Компанії зміняться внаслідок договору); та
- г) цілком імовірно, що Компанія отримає компенсацію, на яку вона матиме право в обмін на товари або послуги, які будуть передані клієнту.

На другому кроці Компанія на дату укладення договору оцінює послуги, обіцяні за договором з клієнтом, та ідентифікує як зобов'язання до виконання кожну обіцянку передати покупцю (параграф 22 МСФЗ № 15) серію

відокремлених послуг, які є однаковими по суті та надаються покупцю за однією і тією самою схемою.

Згідно з рішенням НКЦПФР № 1468 від 13.08.2013 р. винагорода компанії з управління активами венчурного фонду визначається як відсоток вартості чистих активів інституту спільного інвестування. Винагорода компанії з управління активами як відсоток вартості чистих активів інституту спільного інвестування нараховується щомісяця. Компанія може достовірно оцінити суму доходу, невизначеностей щодо отримання грошових коштів Компанія не має, тому Компанія прийняла рішення визнавати дохід за датою підписання акта виконаних робіт (послуг).

За рішенням уповноваженого органу Компанії з управління активами пайового інвестиційного фонду відповідно до регламенту інституту спільного інвестування прийняте рішення не здійснювати інших заохочувальних виплат (премія тощо).

На етапі визначення ціни операції (вартості винагороди) Компанія має припустити, що послуга буде надана як обіцяно відповідно до чинного договору, і що договір не буде скасовано, оновлено або змінено (параграф 49 МСФЗ 15). Щоб визначити ціну операції, Компанія має розглянути умови договору та свою звичну практику бізнесу. Компенсація, обіцяна в договорі, може включати фіксовані суми, змінні суми або і ті й ті суми, (параграф 47 МСФЗ 15).

Компанія визнає зобов'язання щодо відшкодування, якщо суб'єкт господарювання отримує компенсації від клієнта та сподівається відшкодувати клієнту частину або всю суму компенсації. Зобов'язання щодо відшкодування оцінюється за величиною отриманої компенсації (або дебіторської заборгованості), на яку, як передбачає Компанія, вона не матиме права (тобто суми, не включені в ціну операції). Зобов'язання щодо відшкодування (та відповідна зміна ціни операції і, отже, зобов'язання за договором) слід оновлювати в кінці кожного звітного періоду з метою відображення зміни обставин, (параграф 55 МСФЗ 15).

Може статись, що розрахована ціна не буде відповідати результату конкретного договору. Компанія повинна коригувати свою оцінку ціни операції (вартість винагороди), враховуючи вимоги Закону України «Про інституту спільного інвестування» та нормативно-правових актів НКЦПФР:

- для винагороди, що визначається як відсоток вартості чистих активів інституту спільного інвестування на останній день місяця;

- для винагороди, що визначається від приросту вартості чистих активів інституту спільного інвестування (у разі наявності) на останній день року;

- для премії за результатами діяльності за звітний рік (у разі наявності) на дату прийняття рішення наглядової ради корпоративного інвестиційного фонду або уповноваженого органу компанії з управління активами пайового інвестиційного фонду.

При ретроспективному застосуванні МСФЗ № 15 згідно з параграфом В3(а) та відповідно до параграфа В5 Компанія скористалася наступним практичним прийомом: (а) для завершених договорів суб'єктові

господарювання немає потреби перераховувати договори, які: (і) починаються та закінчуються в межах одного й того самого річного звітного періоду. Лкшанія має тільки завершені договори у розумінні цього МСФЗ, тому використання кумулятивної ретроспекції не призвело до необхідності коригувань даних порівняльних періодів.

Відповідно, на кінець кожного року Компанія прийняла рішення, що до ціни операції включається фактична сума винагороди з управління активами, тому що це вирішує питання невизначеності.

Таким чином, Компанія не робила перерахунок показників договорів, які розпочалися та закінчилися в рамках звітного року.

На останньому кроці Компанія визнає дохід від надання послуг, коли (або у міру того, як) вона задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи обіцяну послугу клієнтові. Актив передається, коли (або у міру того, як) клієнт отримує контроль над таким активом (параграф 31 МСФЗ 15).

На момент укладання договору для кожного ідентифікованого зобов'язання щодо виконання Компанія має визначити чи задовольнить вона це зобов'язання щодо виконання з плином часу, чи у певний момент часу. Зобов'язання з управління активами виконуються Компанією з плином часу (виконується критерій, передбачений параграфом Б2 МСФЗ 15: клієнт одночасно отримує і споживає вигоди, що надаються внаслідок діяльності Компанії у процесі виконання останньою свого зобов'язання).

Компанія може визнавати дохід у сумі, на яку вона має право виставити рахунок (параграф Б16 МСФЗ 15). Враховуючи зазначене, дохід від винагороди, що визначається як відсоток вартості чистих активів інституту спільного інвестування, Компанія визнає щомісячно у сумі, що відповідає проведеному розрахунку. Результат визначення розміру винагороди за управління активами оформлюється актом виконаних робіт, в якому відображається розрахунок досягнутих результатів на звітну дату. Інші доходи визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання за методом нарахування. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Інших операційних та інших доходів протягом першого кварталу 2023 року Компанія не отримувала.

6.2. Витрати

Аналіз адміністративних витрат Компанії наведений у таблиці 2.

Таблиця 2(тис.грн)

Назва статті витрати тис. грн.	За 1 кв 2024 року	За 1 кв 2023 року	Зміна за рік
1. Витрати на оплату праці	21	14	+7
2. Відрахування на соціальні заходи	24	15	+9
3. Витрати по оренді приміщення	135	135	0
4. Витрати на членські внески до		10	-10

УАІБ			
5. Витрати по оприлюдненню річного звіту			
6. Канцтовари	17		+17
7. Послуги банку	2	2	0
8. Утримання сайту Компанії	3	3	0
9. Ліцензійні ключі для електронної звітності			0
10. Амортизація ОС	5	5	0
11. Інформаційні послуги	1	5	-4
12. Обов'язкове підвищення кваліфікації			0
Всього:	208	189	+19

Фінансових витрат, інших витрат протягом першого кварталу 2024 року не було.

6.3. Результати операційної діяльності

Згідно Звіту про фінансовий стан на початок 2024 року нерозподілений прибуток складав – 104 тис. грн., станом на 31.03.2024 року нерозподілений прибуток складає – 287 тис. грн. . За підсумками діяльності за перший квартал 2024 року підприємство отримало прибуток у сумі -183 тис.грн. За результатами кварталу 2023 року Компанія отримала прибуток – 38 тис.грн. Таким чином, фінансовий результат Компанії за перший квартал 2024 року збільшився порівняно з 1 кварталом 2023 року на 145 тис.грн.

6.4.Результати фінансової та інвестиційної діяльності

Протягом періоду з 01.01.2024 по 31.03.2024 р. Компанія не здійснювала інвестиційну та фінансову діяльність.

6.5.Податки на прибуток

Компанія є платником податку на прибуток на загальних підставах. Відповідно до п 137.5 в) ПКУ Компанія є річним платником податку на прибуток.

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного податку, який визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Компанії за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату складання фінансової звітності.

6.6. Нематеріальні активи

Таблиця 3

Назва НМА	На 31.03.2023.	На 31.03.2022.	Зміна
-	-	-	-

Всього	-	-	-
--------	---	---	---

6.7.Основні засоби

Розкриття інформації з рядків 1010, 1011, 1012 «Основні засоби» Звіту про фінансовий стан:

показник	будинки, споруди та передавальні пристрої	Машини та обладнання	Інструменти, прилади, інвентар	Всього
Первісна вартість				
На 31.12.2023		7	85	92
Надходження	-			
Вибуття	-	-	-	-
Інші зміни	-	-	-	-
На 31.03.2024		7	85	92
Накопичена амортизація				
На 31.12.2023		7	73	80
Надходження			4	4
Вибуття	-	-	-	-
На 31.03.2023		7	77	84
Балансова вартість				
На 31.12.2023			12	12
на 31.03.2024		0	8	8

6.8.Активи в стадії створення

Активів в стадії створення на балансі Компанії станом на 31 березня 2024 року немає.

6.9.Витрати та позики

Протягом першого кварталу 2024 року Компанія позики не отримувала та не надавала.

6.10.Активи в формі прав користування (права оренди)

Згідно п. Б31 МСФЗ № 16 договір є орендою, чи містить оренду, якщо договір передає право контролювати користування ідентифікованим активом

протягом певного періоду часу в обмін на компенсацію (параграф 9 МСФЗ 16):

- 1) орендований об'єкт має бути ідентифікованим активом. При цьому орендодавець не повинен мати суттєвого права заміни об'єкта протягом строку оренди;
- 2) в орендаря має бути право контролювати використання об'єкта протягом усього строку оренди — тобто орендар повинен мати право отримувати в основному всі економічні вигоди від використання активу протягом усього строку використання;
- 3) об'єкт орендується за компенсацію.

Якщо Компанія визначає, що договір є орендою, можна застосувати спрощення практичного характеру і не керуватися МСФЗ № 16 (тобто не визнавати в себе на балансі актив у формі права користування) щодо:

1) короткострокової оренди (оренда строком менша 12 місяців) незалежно від вартості орендованого об'єкта;

2) оренди, за якою базовий актив (актив, який є об'єктом оренди) є малоцінним (параграф Б6 МСФЗ № 16).

Компанія є орендарем офісного приміщення за короткостроковим договором оренди, термін якої закінчується через 12 місяців з дати підписання. Компанія провела попередню оцінку впливу нового визначення оренди і дійшла висновку, що воно не змінить обсяг договорів, які обліковуються на дату першого застосування. За даними попереднього аналізу застосування МСФЗ № 16 не змінить облікових підходів до договорів оренди, тому Компанія прийняла, користуючись п.5а) МСФЗ № 16, рішення не застосовувати вимоги параграфів 22-49 відносно цього договору.

Компанія користується спрощеннями практичного характеру, таким чином об'єкт оренди у формі права користування не визнається на балансі, а орендні платежі обліковуються як витрати періоду.

На протязі першого кварталу 2024 року модифікацій та правок до наявного договору оренди орендодавцем не вносилося.

6.11. Інвестиційна нерухомість

Інвестиційної нерухомості на балансі Компанії станом на 31 березня 2024 року немає.

6.12. Довгострокова дебіторська заборгованість

Довгострокової дебіторської заборгованості на балансі Компанії станом на 31 березня 2024 року немає.

6.13. Фінансові активи

6.13.1. Фінансові активи оцінені за справедливою вартістю, зміни якої відображаються у складі прибутку або збитку

Таблиця 4

Назва фінансового активу	На 31.03.2024.	На 31.03.2023.	Зміна за рік
--------------------------	-------------------	-------------------	--------------

Дольові фінансові інструменти	2050	3300	-1250
	2050	3300	-1250

Компанія використовує бізнес-модель для управління фінансовими активами, яка визначається у МСФЗ № 9 як «інша», тобто:

-метою утримання є грошові потоки, які поступають шляхом продажу активу,

-активи управляються та оцінюються за справедливою вартістю,

-є ймовірність продажу активу.

Всі фінансові активи, які не є власним капіталом Компанії, відносяться до категорії «інших бізнес-моделей» та класифікуються за справедливою вартістю, зміни якої відображаються у складі прибутку або збитку за період (*FVTPL від англ.. «fair value through profit or loss»*).

Компанія класифікувала фінансові інвестиції до статутних капіталів інших підприємств як дольові фінансові інструменти оцінені за справедливою вартістю, зміни якої відображаються у складі прибутку або збитку.

Для оцінки справедливої вартості цього виду активів, які є на балансі Компанії станом на 31 березня 2024 р., управлінський персонал послідовно застосовував вхідні дані трьох рівнів.

Справедливу вартість фінансових активів, які обліковуються на балансі Компанії, неможливо визначити з використанням даних 1-2 рівня ієрархії, оскільки немає ринкового котирування цих активів. Ціна придбання цих активів є справедлива вартість при первісному визнанні, а для оцінки справедливої вартості у наступних періодах підприємство застосовує метод оцінки вартості, у якій використовуються закриті вхідні дані (3-й рівень ієрархії). У випадку придбання та реалізації Компанією цінних паперів (цілових облігацій) протягом облікового періоду для оцінки справедливої вартості цих активів були застосовані методики 3-го рівня ієрархії оцінки, що базуються на аналізі змін економічного середовища в Україні. Також керівництво Компанії проаналізувало надійність компанії-емітента, та дісталось висновку, що вона продовжує здійснювати безперервну господарчу діяльність та виконувати свої обов'язки перед контрагентами. Перевірка була зроблена за допомогою системи You-control-системи перевірки компаній та інших відкритих джерел. Компанією були прийняті до уваги характеристики активу підприємства-емітента, тобто його фізичний стан (неушкодженість об'єкта, цілісність не порушена) та місце розташування, для фінансування якого були емітовані цінні папери. Об'єднавши отриману інформацію, керівництво Компанії дісталось висновку, що не має обставин вважати що справедлива вартість суттєво відрізняється від балансової вартості фінансових активів, тому облік здійснюється на основі балансової вартості.

В результаті проведення оцінки можливих змін в оцінці справедливої вартості даних фінансових активів з використанням альтернативних припущень управлінський персонал не отримав підтверджень того, що це може призвести до зміни оцінки справедливої вартості.

Змін в оцінці цих видів активів, які потребують відображення у Фінансовій звітності Компанії, протягом першого кварталу 2024 року не було.

Переміщень між рівнями ієрархії протягом звітного періоду не відбувалося.

Загальна вартість фінансових активів станом на 31 березня 2024 року складає 9346 тис.грн. та зменшилась порівняно з початком року на 5 тис.грн.

6.13.2.Поточна дебіторська заборгованість за операційною діяльністю

Таблиця 5

Назва активу	На 31.03.2024.	На 31.03.2023	Зміна за рік
Поточна дебіторська заборгованість (сплата винагороди за послуги КУА)	189	254	-65
Операції з цінними паперами	7282	6200	+1082
Всього	7471	6454	+1017

Дебіторська заборгованість за основною діяльністю обліковується за справедливою вартістю. Станом на 31 березня 2024 року Компанія провела аналіз на знецінення вартості цього активу. Відповідно до прийнятій облікової політики резерв очікуваних кредитних збитків визначається на рівні 0,00 1% від суми дебіторської заборгованості станом на 31 березня 2024 року. Дебіторська заборгованість станом на 31 березня 2024 року складає 7471 тис. грн., нарахований резерв на знецінення 74,71 грн. Тому дебіторська заборгованість у фінансовому звіті відображена за справедливою вартістю у сумі 7471 тис. грн.

Загальна сума дебіторської заборгованості станом на 31 березня 2024 року збільшилась на 1017 тис.грн.

Сумнівної та простроченої дебіторської заборгованості Компанія не має.

6.14. Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти та їх еквіваленти включають готівкові кошти в касі, гроші на рахунках у банках, грошові кошти в дорозі та інші короткострокові ліквідні інвестиції зі строком розміщення не більше трьох місяців, які вільно конвертуються у певні суми грошових коштів і які характеризуються незначним ризиком зміни вартості.

Компанії відкрито поточний рахунок №26508025701002 в АТ Альфа Банк

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Залишок грошових коштів на поточному рахунку Компанії станом на 31 березня 2024 року складає 223989,69 грн., що відображено у р. 1165 Звіту про фінансовий стан (224 тис.грн.).

Вартість грошових коштів станом на 31 березня 2024 року не змінилася порівняно з початком року.

Резерв від очікуваних кредитних збитків по грошовим коштам за перший квартал 2024 року Компанія не створювала у зв'язку з несуттєвістю цієї статті у валюті фінансового звіту.

6.15.Контрактні активи

Відповідно до МСФЗ № 15 «Дохід від договорів з клієнтами» контрактний актив (сопігасі аззеі) — це право суб'єкта господарювання на компенсацію в обмін на товари або послуги, які суб'єкт господарювання передав клієнтові, якщо таке право обумовлене не плином часу, а іншими чинниками (наприклад, майбутніми результатами діяльності суб'єкта господарювання).

Згідно з пунктом 105 МСФЗ № 15, коли якась частина договору виконана, суб'єкт господарювання має відображати договір у звіті про фінансовий стан як контрактний актив або контрактне зобов'язання, залежно від співвідношення між виконанням суб'єктом господарювання свого зобов'язання за договором та оплатою, здійсненою клієнтом.

Основний принцип цього стандарту полягає в тому, що Компанія визнає дохід унаслідок передання обіцяних товарів або послуг клієнтам у сумі, що відображає компенсацію, на яку вона очікує мати право в обмін на ці товари або послуги. Компанія застосовує цей стандарт до всіх договорів з клієнтами, за винятком таких:

- 1) угод про оренду, які належать до сфери застосування МСФЗ № 16 «Оренда»;
- 2) фінансових інструментів та інших контрактних прав чи зобов'язань, що належать до сфери застосування МСФЗ № 9 «Фінансові інструменти».

Компанія відображає будь-які безумовні права на компенсацію окремо як дебіторську заборгованість (Примітка 13.2).

У статті «Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги» (р. 1125, Форма № 1) відображається заборгованість покупців або замовників за надані їм продукцію, товари, роботи або послуги (крім заборгованості, яка забезпечена векселем, якщо така інформація наводиться в окремій статті) у сумі 189 тис. грн., У статті «Інша поточна дебіторська заборгованість» (р. 1155, Ф. № 1) відображається заборгованість дебіторів, яка не відображена в окремих статтях щодо розкриття інформації про дебіторську заборгованість або яка не може бути включена до інших статей дебіторської заборгованості та яка відображається у складі оборотних активів у сумі 7296 тис.грн.

6.16.Власний капітал

Станом на 31.03.2024 р. загальний розмір власного капіталу Компанії складає -10287 тис. грн. (р. 1495, Ф. № 1), з яких статутний капітал - 10000 тис. грн., резервний капітал - -0 тис.грн., нерозподілений прибуток – 287 тис. грн., неоплачений капітал -0 тис. грн.

Порівняльну інформацію про Власний капітал за перший квартал 2023-2024 року наведено у таблиці 6.

Таблиця 6

Статті власного капіталу	Призначення	Балансова вартість на 31.03.2024 р., тис.грн.	Балансова вартість на 31.03.2023 р., тис.грн.	Зміна за рік
Статутний капітал	Розмір внесеного капіталу засновниками при реєстрації юридичної особи	10000	10000	0
Резервний капітал	Створення резерву коштів за рахунок нерозподіленого прибутку	0	0	0
Нерозподілений прибуток (непокритий капітал)	Відображення ефективності діяльності суб'єкта господарювання	287	130	0
Неоплачений капітал	Заборгованість учасників по сплаті зареєстрованого капіталу	0	0	0
всього	Призначення	10287	10130	

Статутний капітал. Зареєстрований статутний капітал станом на 31 березня 2024 та 31 березня 2023 року не змінився та складає -10000 грн.

Статутний капітал розподілено між учасниками наступним чином:

Таблиця 7

Учасники	Статутний капітал, грн..	Статутний капітал, %
Бавикін Віктор Миколайович 2310615099	9999000.,0	99%
Бавикін Микола Іванович 1394822474	10000,00	1%

Резервний капітал

Згідно зі Статутом Акціонерного Товариства, Компанія не має права створювати спеціальні або резервні фонди, таким чином на Балансі підприємства Резервний капітал дорівнює 0,0 тис. грн., що відображено у р. 1415 Ф. № 1.

Нерозподілений прибуток (збиток). Згідно Звіту про фінансовий стан на початок 2024 року нерозподілений прибуток складав -104 тис. грн., нерозподілений прибуток станом на 31.03.2024 року складає -287 тис. грн. За підсумками діяльності за перший квартал 2024 року підприємство отримало прибуток у сумі -183 тис.грн. За результатами 2023 року Компанія отримала прибуток -66 тис.грн. Таким чином, фінансовий результат Компанії за перший квартал 2024 року збільшився порівняно з 2023 роком на – 117 тис.грн.

Неоплачений капітал.

Станом на початок та кінець звітного періоду сума несплаченого капітала не змінилася та складає 0- тис. грн. (р. 1425, Ф. № 1).

Таким чином, власний капітал Компанії станом на 31 березня 2024 р. збільшився порівняно з 2023 р. на -117 тис.грн. за рахунок отриманого прибутку за результатами першого кварталу 2023 року .

6.17.Забезпечення довгострокові і поточні

Протягом першого кварталу 2024 року Компанія не створювала забезпечення.

6.18.Довгострокові зобов'язання

Станом на 31 березня 2024 року Компанія довгострокових зобов'язань не має.

6.19.Поточні зобов'язання

Станом на 31.03.2024 р. поточні зобов'язання Компанії складають -16 тис. грн. (р. 1695, Ф. № 1).

Таблиця 9

Назва зобов'язання	На 31.03.24	На 31.03.23	Зміна за рік
1 .Поточна кредиторська заборгованість за послуги р.1615	1		+1
2.Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом: р. 1620			

- Податок з доходів фізичних осіб - Податок на прибуток			
3.Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками зі страхування р. 1625	5	1	+4
4.Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з оплати праці р. 1630	3	2	+1
5.Поточна кредиторська заборгованість за одержаними авансами р. 1635	0	0	0
6.Поточні забезпечення р.1660	7	95	-88
6. Інші поточні зобов'язання р. 1690	0	0	0
Всього:	16	98	-82

Поточні зобов'язання Компанії відображені за справедливою вартістю, яка дорівнює їх балансової вартості, що відповідає оцінкам, затвердженими обліковою політикою Компанії.

Зменшення вартості кредиторської заборгованості станом на 31 березня 2024 року відбулося за рахунок зменшення заборгованості за послуги.

Простроченої кредиторської заборгованості станом на 31 березня 2024 року Компанія немає.

Фінансових зобов'язань Компанія немає.

6.20.Контрактні зобов'язання

До статті «Контрактні зобов'язання» відносяться деривативи (форвардні та ф'ючерсні контракти, опціони) та інші контракти, розкриття інформації щодо яких передбачено відповідними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку.

Облік зобов'язань здійснюється в оцінці, передбаченій контрактами.

Станом на 31 березня 2024 року контрактних зобов'язань Компанія немає.

6.21.Звіт про рух грошових коштів

Порівняльну інформацію про рух грошових коштів за 2023-2024 роки наведено у таблиці 10.

Таблиця 10

Стаття	За перший кв. 2024 року	За перший кв. 2023 року	Зміна за рік
1. Чистий рух коштів від операційної діяльності	133	24	109
2. Чистий рух коштів від	3	-2	5

інвестиційної діяльності			
3. Чистий рух коштів від фінансової діяльності	0	0	
Чистий Рух коштів	136	22	114

Компанія складає Звіт про рух грошових коштів згідно до МСБО № 7 «Звіт про рух грошових коштів» за прямим методом.

Чистий рух коштів від операційної діяльності складає –133 тис.грн., від фінансової та інвестиційної – 3 тис. грн.

Таким чином, чистий рух коштів за перший квартал 2023 року складає – 114 тис.грн.

6.22.Аналіз статей фінансового звіту на знецінення

МСБО № 36 «Зменшення корисності активів» вимагає, щоб при підготовці фінансової звітності активи і зобов'язання оцінювалися з урахуванням принципу обачності: активи Компанії не повинні бути завищені, а зобов'язання - занижені, Стандарт № 36 забезпечує виконання даного принципу. Облік знецінення активів проводиться відповідно до МСБО № 36 по всіх активах, крім:

- запасів;
- активів, що виникають з договорів на будівництво;
- відстрочених податкових активів;
- активів, що виникають з винагород працівникам;
- фінансових активів;
- інвестиційної нерухомості, що оцінюється за справедливою вартістю;
- біологічних активів;
- активів, що виникають з договірних прав страховика;
- довгострокових активів для продажу.

Активи та зобов'язання, які обліковуються на балансі Компаній' не потребують обліку знецінення, окрім поточної дебіторської заборгованості з основної діяльності .

6.22.Припинена діяльність

Протягом першого кварталу 2024 року припиненої діяльності не було.

7.Розкриття іншої інформації

7.1.Прибуток на акцію

Компанія не є емітентом акцій.

7.2.Інформація за сегментами

Суб'кт господарювання надає інформацію за сегментами, якщо:

- 1) займає монопольне (домінуюче) становище на ринку продукції (товарів, робіт, послуг);
- 2) щодо продукції (товарів, робіт, послуг), відносно якої до початку

звітнього року прийнято рішення про державне регулювання цін (включаючи підприємства, які здійснюють виробництво, транспортування, постачання теплової енергії та надають послуги централізованого водопостачання та водовідведення).

Компанія не відповідає наведеним критеріям, тому інформацію щодо сегментів не розкриває.

7.3.Активи в заставі

Активів в заставі Компанія не має.

7.4.Операції з пов'язаними сторонами

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Компанією;

- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Компанія є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу Компанії;
- близькі родичі особи, зазначеної вище;
- компанії, що контролюють Компанію, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Компанії;

За перший квартал 2024 року ключовому управлінському персоналу було виплачено заробітної плати – 12 тис.грн., за перший квартал 2023 року - 10 тис. грн.

Інших операцій з пов'язаними сторонами протягом першого кварталу 2024 року Компанія не здійснювала.

7.5.Виплати персоналу

Компанія протягом звітнього періоду здійснює виплати працівникам у вигляді заробітної плати, загальна сума якої становить -21 тис.грн. (р.2505, Ф. № 2).

Компанія здійснює певні відрахування до Державного бюджету (єдиний соціальний внесок) за ставками, що діють протягом року, виходячи з нарахованої заробітної плати. За перший квартал 2024 року це -24 тис.грн. (р.2510, Ф. № 2). Ці відрахування відображають як витрати у тому звітному періоді, до якого відноситься відповідна заробітна плата.

Крім зазначених вище відрахувань, інших виплат персоналу Компанія не здійснює.

7.6.Розкриття справедливої вартості

7.6.1.Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання

оцінок за справедливою вартістю

Компанія здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ № 9 та МСФЗ № 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та методи оцінки справедливої вартості

Таблиця 11

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їхній номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Довгострокові процентні позики	Первісна оцінка здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, у ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Інструменти капіталу (дольові фінансові інструменти)	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного

	дорівнює ціні операції, у ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки		біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття
Довгострокова дебіторська заборгованість	Первісна оцінка здійснюється за справедливою вартістю придбання, подальша оцінка - за амортизованою вартістю з використанням метода ефективного відсотка за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Дебіторська заборгованість за основною діяльністю	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки	Дохідний, матрична модель	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Інша поточна дебіторська заборгованість	Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні

	вартістю. Подальша оцінка - за справедливою вартістю, яка дорівнює балансовій вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.		грошові потоки
Фінансові активи, які утримуються до погашення	Первісна оцінка здійснюється за справедливою вартістю придбання, подальша оцінка - за амортизованою вартістю з використанням метода ефективного відсотка за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Довгострокові зобов'язання	Первісна та подальша оцінка здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює балансовій вартості активів	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

7.6.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

Змін в оцінці справедливої вартості активів, які потребують відображення у Фінансовій звітності Компанії, протягом першого кварталу 2024 року не було.

7.6.3.Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Таблиця 12

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		Усього	
	1 кв 2024	1 кв 2023	1 кв 2024	1 кв 2023	1 кв 2024	1 кв 2023	1 кв 2024	1 кв 2023
Дата оцінки	31.03.24	31.03.23	31.03.24	31.03.23	31.03.24	31.03.23	31.03.24	31.03.23
Дольові фінансові інструменти					2050	2600	2050	2600
Дебіторська заборгованість з нарахованих доходів					0	0	0	0
Поточна дебіторська заборгованість					7296	6911	7296	6911

7.6.4.Переміщення між 2-м та 3-м рівнями ієрархії справедливої вартості

Переміщень між рівнями ієрархії протягом звітного періоду не відбувалося.

7.6.5.Рух активів, що оцінюються за справедливою вартістю з використанням вихідних даних 3-го рівня ієрархії

Таблиця 13

Класи активів, оцінених за справедливою вартістю з використанням 3-	Залишки станом на 31.03.2023 р.	Придбання (продажі), вибуття	Залишки станом на 31.03.2024 р.	Стаття (статті) у прибутку або збитку, у якій прибутки або збитки визнані
---	---------------------------------	------------------------------	---------------------------------	---

го рівня ієрархії				
Дольові фінансові інструменти	2600	-550	2050	

7.6.6. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ № 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю, тис. грн.

Таблиця 14

Фінансовий інструмент	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	1 кв 2024	1 кв 2023	1 кв 2024	1 кв 2023
Дольові фінансові інструменти	2050	2600	2050	2600
Довгострокова дебіторська заборгованість	0	0	0	0
Дебіторська заборгованість з нарахованих доходів	0	0	0	0
Грошові кошти та їх еквіваленти	224	70	224	70
Поточна кредиторська заборгованість	0	0	0	0

Управлінський персонал Компанії вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

7.7.Управління ризиками

7.7.1.Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Управління ризиками має першочергове значення для ведення бізнесу Компанії і є важливим елементом її діяльності. Політика управління ризиками сконцентрована на непередбачуваності фінансових ринків і націлена на мінімізацію потенційного негативного впливу на фінансові показники діяльності компанії. Оперативний і юридичний контроль має на меті забезпечувати належне функціонування внутрішньої політики та процедур з метою мінімізації операційних і юридичних ризиків.

Управлінський персонал Компанії визнає, що її діяльність пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо.

Метою управління ризиками є недопущення втрати Компанією ринкової вартості активів та сприяння підвищенню вартості власного капіталу Компанії.

Відповідно до основної мети, завдання управління ризиками полягають у наступному:

- визначення найбільш вразливих та ризикових напрямків діяльності Компанії;
- систематична комплексна діагностика ймовірності настання несприятливих подій;
- вибір альтернативних варіантів управлінських рішень для забезпечення оптимального співвідношення між ризиком та дохідністю фінансових операцій;
- забезпечення мінімізації втрат при настанні несприятливих подій,
- забезпечення дотримання інтересів багатьох зацікавлених сторін, а саме: учасників Компанії, керівних органів управління Компанією, працівників Компанії, інших сторін.

Діяльність Компанії у сфері управління ризиками спрямована на забезпечення досягнення статутних цілей Компанії, збільшення прибутковості. Управління ризиками професійної діяльності Компанії являє собою постійний процес передбачення і нейтралізації їх негативних фінансових наслідків, пов'язаний з їх ідентифікацією, оцінкою, профілактикою і мінімізацією негативних наслідків. До ризиків, які можуть виникати при здійсненні діяльності Компанії належать такі їх види: кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик.

7.7.2.Кредитний ризик

Кредитний ризик - ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Компанії є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація (загальнодоступна інформаційна база даних НКЦПФР, дані з ЄДР та інші) щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Компанія використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або

асоційованою групою);

- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;

- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

Компанія аналізує платоспроможність контрагентів та здійснює заходи щодо недопущення наявності в активах Компанії простроченої дебіторської заборгованості.

Компанія не має фінансових активів, які або були прострочені, або знецінилися, також відсутні застави та інші форми забезпечення кредитів одержаних чи наданих.

7.7.3.Ринковий ризик

Ринковий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Компанія наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Компанія використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

Ринковий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Компанія наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

В Компанії встановлено, що індикатором можливості подій реалізації ринкового (пайового) ризику є падіння індексу УБ (UX) упродовж кварталу. Так падіння індексу УБ менше ніж на 10% становить низький рівень ризику, падіння у межах 10- 20%% становить середній рівень ризику, падіння більше 20% - високий рівень ризику.

Поточна оцінка рівня ризику за показником ринкового (пайового) ризику за портфелем цінних паперів Компанії характеризується як низька.

СУР Компанії передбачає застосування декількох аналітичних методів дослідження ризиків. Серед цих методів Компанія на етапі планування професійної діяльності, з'ясуванні доцільності участі в інвестиційному проекті, проводить аналіз чутливості результативного показника від варіації значень показників, що беруть участь в його визначенні. Крім аналізу чутливості Компанія на етапі прогнозування використовує метод коректування, метод сценаріїв. Незважаючи на практично сталу ситуацію на фондовому ринку, Компанія з огляду на аналіз ситуації у звітному періоді додержувалось політики щодо недоцільності нових вкладень у цінні папери.

7.7.4. Валютний та відсотковий ризики

Валютний ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Компанія не мала активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів.

Оскільки Компанія працює тільки з національною валютою, вплив зміни валютних курсів відсутній.

Відсотковий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Компанії усвідомлює, що відсоткові ставки можуть вШінюватись і це впливатиме як на доходи Компанії, так і на справедливу вартість чистих активів.

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок у високоінфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво Компанії контролює частку активів, розміщених у боргових зобов'язаннях у національній валюті з фіксованою відсотковою ставкою. Керівництво Компанії здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимально припустимий розмір. У разі зростання відсоткових ризиків Компанія має намір позбуватися боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою. Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

Активи, які наражаються на відсоткові ризики

Таблиця 15

Тип активу	31.03.2024	31.03.2023
Банківські депозити (тис. грн)	0	0
Всього:	0	0
Частка в активах Компанії, %	0	0

Для оцінки можливих коливань відсоткових ставок Компанія використовувала історичну волатильність відсоткових ставок за строковими депозитами (до 1 року) за останні 5 років за оприлюдненою інформацією НБУ.

7.7.5.Ризик ліквідності

Ризик ліквідності - ризик того, що Компанія матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Компанія здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Компанія аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Інформація щодо недисконтованих платежів за фінансовими зобов'язаннями Компанії в розрізі строків погашення представлена наступним чином:

Таблиця 16

Період,що закінчився31 березня 2024	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
1						
Короткострокові позики банку	0	0	0	0	0	0
Торговельна та інша кредиторська заборгованість	0	1	0	0	0	0
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	0	0	0	0	0	0
Всього		0	0			0
Період,що закінчився 31 березня 2023	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
Короткострокові позики банку	0	0	0	0	0	0

Торговельна та інша кредиторська заборгованість	0		0	0	0	0
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	0	0	0	0	0	0
Всього	0	0	0	0	0	0

7.8. Управління капіталом

Компанія розглядає управління капіталом як систему принципів та методів розробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних з оптимальним формуванням капіталу з різноманітних джерел, а також забезпеченням ефективного його використання у діяльності Компанії. Ключові питання та поточні рішення, що впливають на обсяг і структуру капіталу, а також джерела його формування, розглядаються управлінським персоналом. Механізм управління капіталом передбачає чітку постановку цілей і завдань управління капіталом, а також контроль за їх дотриманням у звітному періоді; удосконалення методики визначення й аналізу використання усіх видів капіталу; розроблення загальної стратегії управління капіталом.

Управлінський персонал здійснює огляд структури капіталу на кінець кожного звітного періоду. При цьому проводиться аналіз вартості капіталу, його структура та можливі ризики. На основі отриманих висновків Компанія здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик. Компанія може здійснювати регулювання капіталу шляхом зміни структури капіталу. Система управління капіталом може коригуватись з урахуванням змін в операційному середовищі, тенденціях ринку або стратегії розвитку.

Управління капіталом Компанії спрямовано на досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність підприємства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Компанії та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам Компанії завдяки встановленню цін на її послуги, що відповідають рівню ризику;
- дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Компанії функціонувати в якості безперервного діючого підприємства.

Управлінський персонал Компанії вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного у звіті про фінансовий стан.

Склад власного капіталу на дату фінансової звітності становить - 10287 тис. грн. (р. 1495, Ф. № 1):

-Зареєстрований капітал (оплачений капітал) 10 000 тис. грн.

-Резервний капітал 0- тис.грн.

-Нерозподілений прибуток(непокритий збиток)– 287тис. грн.

7.9.Оцінка ефективності керівництва в управлінні економічними ресурсами

Підвищення ефективності управління ресурсним потенціалом, забезпечення його раціонального використання значною мірою пов'язано з проведенням якісних змін у складі ресурсів і з підвищенням ефективності в їх управлінні. Завдання підвищення ефективності управління ресурсним потенціалом полягає насамперед у вдосконаленні використання й управління ресурсами підприємства та в підвищенні їхньої цілісності.

Основними ресурсами Компанії є фінансовий ресурс у вигляді грошових коштів, отриманих в результаті формування статутного капіталу, та фінансові інвестиції.

Підвищення ефективності використання трудових ресурсів є можливим лише за умови формування якісної системи менеджменту, що в свою чергу передбачає встановлення жорстких вимог до керівників усіх рівнів. Для реалізації цієї мети Компанією створена система вимог до працівників, які повинні їм відповідати, зокрема, наявність дипломів з вищою освітою та підтвердження рівня кваліфікації відповідними сертифікатами.

7.10.Умовні активи і зобов'язання

Відповідно до МСБО № 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи» Компанія повинна вести до облік забезпечень, умовних зобов'язань і умовних активів, за винятком тих:

а) які є результатом контрактів, що підлягають виконанню, крім випадків, коли контракт є обтяжливим; б) на які поширюється сфера застосування іншого Стандарту.

МСБО № 37 не застосовується до фінансових інструментів (включаючи гарантії), на які поширюється сфера застосування МСФЗ № 9 «Фінансові інструменти».

Протягом 1 кварталу 2024 року Компанія не є стороною умовних зобов'язань, не має умовних активів, не має невизнаних контрактних зобов'язань та не створювала забезпечень.

Компанія не є стороною в судових процесах, тому ризики від операційної діяльності оцінює як мінімальні.

Компанія не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою.

Компанія не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

Контрактні зобов'язання, видані гарантії, поручительства - відсутні.

Страховання - відсутнє.

7.11.Невизнані контрактні зобов'язання

Невизнаних контрактних зобов'язань Компанія немає.

7.12.Вплив інфляції на монетарні статті

Проаналізувавши критерії, які визначають показник гіперінфляції, управлінський персонал Компанії зробив висновок, що за показниками наведеними у підпунктах в) і г) параграфу 3 МСБО № 29 економічний стан в Україні не відповідає ситуації, що характеризується гіперінфляцією.

Зважаючи на те, що згідно з МСБО № 29 проведення перерахунку фінансової звітності є питанням судження, управлінський персонал Компанії прийняв рішення не проводити перерахунок фінансової звітності за перший квартал 2024 року .

7.13.Події після звітної дати

Події після звітного періоду - це сприятливі та несприятливі події, які відбуваються з кінця звітного періоду до дати затвердження фінансової звітності до випуску. Можна визначити два типи подій:

а) події, які свідчать про умови, що існували на кінець звітного періоду (події, які вимагають коригування після звітного періоду); та

б) події, які свідчать про умови, що виникли після звітного періоду (події, які не вимагають коригування після звітного періоду).

Подій, які відбуваються в період між датою фінансової звітності та датою її затвердження і потребують коригування або розкриття у фінансовій звітності, не було.

Припинення діяльності Компанії не планується.

Генеральний директор

В.В.Бортняк

Головний бухгалтер

О.Б.Некрасова